

Житлово-будівельний кооператив "Мотозаводець-9", код 22894989

Акціонерна енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" звернулася до суду з заявою про порушення справи про визнання боржника банкрутом, оскільки останній неспроможний сплатити борг.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від **09.03.2010** порушено провадження у справі.

Ухвалою попереднього засідання Господарського суду міста Києва від 10.12.2010 затверджено реєстр вимог кредиторів.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від **29.11.2012** введено процедуру санації боржника у справі № 50/171-б-43/165.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 17.06.2014 замінено керуючого санацією на арбітражного керуючого **Седлецького О.В.**

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 31.03.2015 продовжено строк процедури санації у справі та повноваження керуючого санацією боржника на шість місяців, тобто до 30.09.15 та **затверджено план санації боржника.**

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.08.2019 продовжено строк процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 та повноваження керуючого санацією боржника на шість місяців, тобто до **01.02.2020.**

20.05.2020 від керуючого санацією боржника надійшло клопотання про продовження строку процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 на шість місяців.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 07.07.2020 у справі № 50/171-б-43/165 продовжено строк процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 та повноваження керуючого санацією боржника арбітражного керуючого Седлецького Олександра Валентиновича (свідectво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 764 від 03.07.13) на шість місяців, тобто до 07.01.2021.

Увесь наявий борг (конкурсний та поточний) був охоплений планом санації.

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/90282046>

Категорія справи №

50/171-6-43/165

: не визначено.

Надіслано судом: **09.07.2020**. Зареєстровано: **09.07.2020**. Оприлюднено: **10.07.2020**.

Дата набрання законної сили: **07.07.2020**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

м. Київ

07.07.2020 **Справа № 50/171-6-43/165**

За заявою акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі структурного

відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго"

до житлово-будівельного кооперативу "Мотозаводець-9"

про банкрутство

Суддя Пасько М.В.

Представники: не з'явилися.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Заявник звернувся до суду з заявою про порушення справи про визнання боржника банкрутом, оскільки останній неспроможний сплатити борг.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від **09.03.2010** порушено провадження у справі.

Ухвалою попереднього засідання Господарського суду міста Києва від 10.12.2010 затверджено реєстр вимог кредиторів.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від **29.11.2012** введено процедуру санації боржника у справі № 50/171-6-43/165.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 17.06.2014 замінено керуючого санацією на арбітражного керуючого **Седлецького О.В.**

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 31.03.2015 продовжено строк процедури санації у справі та повноваження керуючого санацією боржника на шість місяців, тобто до 30.09.15 та **затверджено план санації боржника.**

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.08.2019 продовжено строк процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 та повноваження керуючого санацією боржника на шість місяців, тобто до **01.02.2020.**

20.05.2020 від керуючого санацією боржника надійшло клопотання про продовження строку процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 на шість місяців .

Враховуючи викладене, розгляд справи призначено на 07.07.2020.

У судовому засіданні, розглянувши клопотання керуючого санацією боржника про продовження строку процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 та його повноважень на шість місяців, суд встановив наступне.

Відповідно до ч. 1 ст. 17 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", санація вводиться на шість місяців. За клопотанням комітету кредиторів чи керуючого санацією або інвесторів цей строк може бути продовжено ще до шести місяців або скорочено.

Відповідно до ч. 8 ст. 16 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", до компетенції комітету кредиторів належить, зокрема, прийняття рішення про внесення пропозицій господарському суду щодо продовження або скорочення процедур розпорядження майном боржника чи санації боржника.

Враховуючи, що подане клопотання обґрунтоване об'єктивними причинами, суд визнав за необхідне його задовольнити.

Керуючись ст. 17 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ст. 233, 234 Господарського процесуального кодексу України, суд -

УХВАЛИВ:

1.Задовольнити клопотання керуючого санацією боржника № 02-03/10 від 19.05.2020.

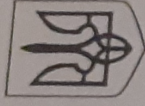
2.Продовжити строк процедури санації у справі № 50/171-б-43/165 та повноваження керуючого санацією боржника арбітражного керуючого Седлецького Олександра Валентиновича (свідectво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 764 від 03.07.13) на шість місяців, тобто до **07.01.2021.**

3.Зобов'язати керуючого санацією боржника надати суду на затвердження звіт за наслідками проведеної процедури санації боржника у справі № 50/171-б-43/165.

4.Ухвала набрала чинності з моменту підписання її судом та підлягає оскарженню в установленому законом порядку.

Суддя

М.В. Пасько

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

НАКАЗ

21.07.2010

№ 1/208

ПРО ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ

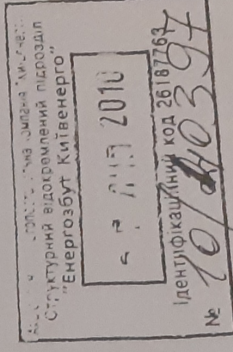
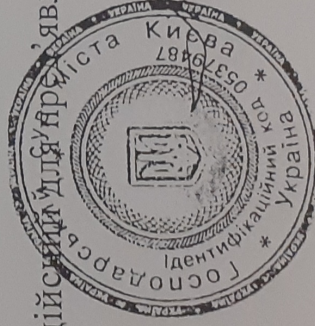
На виконання рішення Господарського суду міста Києва від **25.06.2010р. 1/208**, яке набрало законної сили від **09.07.2010р.**

Стягнути з Закритого акціонерного товариства «Житлокомунсервіс» (04060 м.Київ, вул. Вавілових 9, код ЄДРПОУ 24725452) на користь Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» (04050, м.Київ, вул. Мельникова 31, код ЄДРПОУ 26187763) 36 725 (тридцять шість тисяч сімсот двадцять п'ять) грн. 94 коп. – основного боргу, 4 782 (чотири тисячі сімсот вісімдесят дві) грн. 09 коп. – інфляційних втрат, 1050 (одну тисячу п'ятдесят) грн. 52 коп. – 3% річних, держмито в розмірі 425 (чотириста двадцять п'ять) грн. 59 коп., витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу в розмірі 236 (двісті тридцять шість) грн.

Наказ дійсний для виконання до виконання до **09.07.2013р.**

Суддя

В.І.Мельник

9407

102/14

2

79/6

102/14
102/14
102/14

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД МІСТА КИЄВА

НАКАЗ

30.05.11

м. Київ

№ 22/127

ПРО ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ

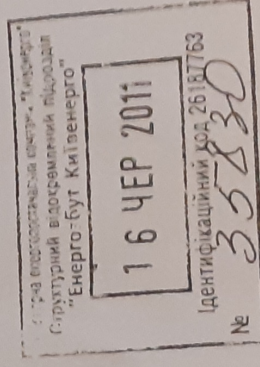
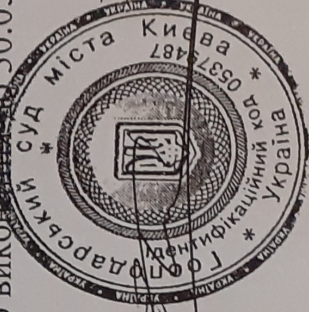
На виконання рішення Господарського суду міста Києва від 16.05.2011 №22/127, повний текст якого підписано 19.05.2011, яке набрало законної сили з 30.05.2011

Стягнути з Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс» (04060, м. Київ, вул. Вавілових 9, з рахунку виявленого під час виконання судового рішення, ідент. код 24725452) на користь Публічного акціонерного товариства «Київенерго» (юрид. адреса: 01001, м. Київ, пл. Івана Франка, 5, ідент. код 00131305) 20 595, 09 грн. (двадцять тисяч п'ятсот дев'яносто п'ять гривень 09 копійок) боргу за угодою про реструктуризацію боргу № 19-08 від 26.03.2008р., 789, 18 грн. (сімсот вісімдесят дев'ять гривень 18 копійок) інфляційних збитків, 255, 60 грн. (двісті п'ятдесят п'ять гривень 60 копійок) три відсотки річних, 216, 40 грн. (двісті шістнадцять гривень 40 копійок) витрат по сплаті державного мита та 236 грн. (двісті тридцять шість гривень) витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Наказ дійсний для пред'явлення до виконання з 30.05.2012

Суддя

Р.І. Самсін

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

НАКАЗ

м. Київ

№ 24/61

30.05.11

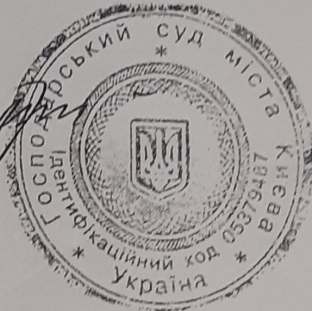
Про примусове виконання рішення

На виконання рішення господарського суду м. Києва від 13.05.2011 р., яке набрало законної сили 30.05.2011 р.

Стягнути з закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (04060, м. Київ, вул. Вавилова, 9, код ЄДРПОУ 24725452) на користь Публічного акціонерного товариства "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" (01001, м. Київ, пл. І.Франка, 5, код ЄДРПОУ 00131305) 192 362 (сто дев'яносто дві тисячі триста шістдесят дві) грн. 74 коп. основного боргу, 2 608 (дві тисячі шістсот вісім) грн. 13 коп. інфляційних втрат, 1 149 (одна тисяча сто сорок дев'ять) грн. 29 коп. відсотків річних, 1 961 (одна тисяча дев'ятсот шістдесят одна) грн. 20 коп. витрат по сплаті державного мита та 236 (двісті тридцять шість) грн. 00 коп. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Наказ дійсний для пред'явлення до виконання до 30.05.2012 р.

Суддя

Шевченко В.Ю.

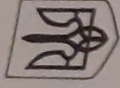
ПАТ "Київенерго"
Апарат управління

21 ЛИП 2011

№

10/14839

Виконавчий директор ПАТ "Київенерго"
В.В. Шевченко
10/2011

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

10.06.2011

НАКАЗ

м. Київ

ПРО ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ

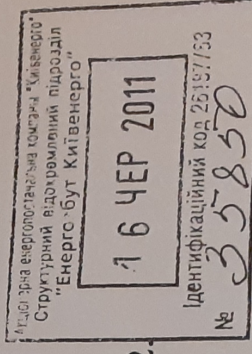
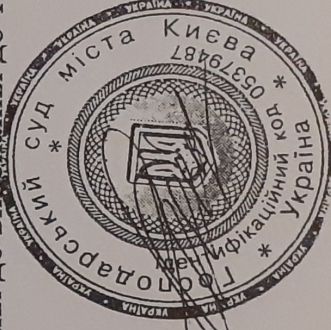
На виконання рішення Господарського суду міста Києва від 18.05.2011 у справі № 35/108, яке набрало законної сили 10.06.2011.

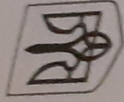
Стягнути з Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (04060, м. Київ, вул. Вавілових, буд. 9, ЄДРПОУ 24725452, п/р 26008301330835 фін. "Шевченківське від. ППБ в м. Києві", МФО 322216) на користь Публічного акціонерного товариства "Київенерго" (01001, м. Київ, площа Івана Франка, буд. 5, ЄДРПОУ 00131305, р/р 26004359503 в АБ "Енергобанк", м. Києва, МФО 300272), а у випадку відсутності коштів – з будь-якого іншого рахунку, виявленого державним виконавцем під час виконання судового рішення 88 170,88 грн. (вісімдесят вісім тисяч сто сімдесят гривень 88 коп.) – заборгованості за Угодою № 17-08 про реструктуризацію заборгованості за договором № 621739 на постачання теплової енергії у гарячій воді від 26.03.2008р., 13 725,00 грн. (тринадцять тисяч сімсот двадцять п'ять гривень 00 коп.) – інфляційних втрат, 3 652,68 грн. (три тисячі шістсот п'ятдесят дві гривні 68 коп.) – 3% річних, 1 055,49 грн. (одну тисячу п'ятдесят п'ять гривень 49 коп.) – державного мита, 236,00 грн. (двісті тридцять шість гривень 00 коп.) – витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Наказ дійсний для пред'явлення до виконання до 10.06.2012.

Суддя

М.Є. Літвінова

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА
НАКАЗ

31 травня 2011 року

Про примусове виконання рішення

№ 46/95

На виконання рішення Господарського суду міста Києва від 16 травня 2011 року, що набрало законної сили 31 травня 2011 року

Стягувач: Публічне акціонерне товариство "Київенерго" в особі Київ, вул. Мельникова, 31, ідентифікаційний код 26187764)

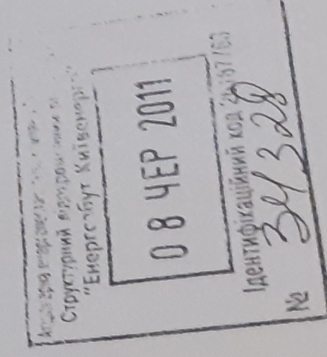
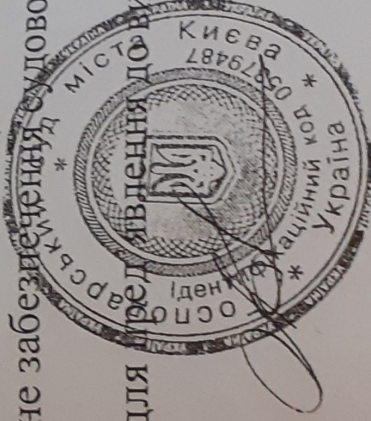
Боржник: Закрите акціонерне товариство "Жилкомунсервіс" (04060, м. Київ, вул. Вавілових, 9, ідентифікаційний код 24725452)

Стягнути з Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" на користь Публічного акціонерного товариства "Київенерго" на Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" 63 962 (шістдесят три тисячі дев'ятсот шістдесят дві) грн. 53 коп. боргу, 896 (вісімсот дев'яносто шість) грн. 35 грн. інфляційної складової боргу, 364 (триста шістдесят чотири) грн. 03 коп. 3 % річних, 692 (шістсот дев'яносто дві) грн. 23 коп. державного мита та 236 (двісті тридцять шість) грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Наказ дійсний для пред'явлення до виконання до 31 травня 2012 року.

Суддя

Л.В. Омельченко

Категорія справи №

910/10053/16

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **12.08.2016**. Зареєстровано: **15.08.2016**. Оприлюднено: **17.08.2016**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В,
тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01.08.2016 № **910/10053/16**

За позовом Публічного акціонерного товариства «Київенерго»

до Управління житловими будинками Управління справами Верховної Ради
України

про стягнення 1 069 760,78 грн.

Суддя Літвінова М.Є.

Представники сторін:

від позивача: Телегін Д.В. за довіреністю № 91/2015/11/11-15 від 11.11.2015 р.;

від відповідача: не з'явився.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Публічне акціонерне товариство «Київенерго» (далі - позивач) звернулось до господарського суду міста Києва з позовом до Управління житловими будинками Управління справами Верховної Ради України (далі - відповідач) про стягнення 1 069 760,78 грн., в тому числі 677 347,55 грн. основного боргу, 356 768,95 грн. інфляційних втрат, 35 644,28 грн. 3% річних. Крім того, позивач просив суд покласти на відповідача судові витрати щодо сплати судового збору.

Обґрунтовуючи позовні вимоги, позивач вказував на те, що відповідно до укладеного між сторонами Договору на постачання теплової енергії у гарячій воді він поставив відповідачу теплову енергію у гарячій воді, за яку останній в порушення взятих на себе зобов'язань в повному обсязі не розрахувався, внаслідок чого у нього виникла заборгованість перед позивачем за період з 01.10.2013 по 01.08.2015 у розмірі 677 347,55 грн. Враховуючи

зазначене, позивач вирішив звернутись до суду за захистом своїх прав та законних інтересів.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 01.06.2016 порушено провадження у справі № 910/10053/16, її розгляд призначено на 15.06.2016.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 15.06.2016 на підставі статті 77 Господарського процесуального кодексу України розгляд справи було відкладено на 11.07.2016.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 11.07.2016 на підставі статті 77 Господарського процесуального кодексу України розгляд справи було відкладено на 01.08.2016.

В судовому засіданні 01.08.2016 представник позивача позовні вимоги підтримав в повному обсязі.

Представник відповідача в судове засідання 01.08.2016 не з'явився, про причини неявки суд не повідомив.

Судом враховано, що відповідно до п.3.9. постанови Пленуму Вищого господарського суду України №18 від 26.12.2011 «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції», розпочинаючи судовий розгляд, суддя має встановити, чи повідомлені про час і місце цього розгляду особи, які беруть участь у справі, але не з'явилися у засідання.

Особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог частини першої статті 64 та статті 87 ГПК.

За змістом цієї норми, зокрема, в разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою суду стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом.

У випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

Зважаючи на те, що неявка представника відповідача не перешкоджає всебічному, повному та об'єктивному розгляду всіх обставин справи, суд вважає за можливе розглянути справу за наявними в ній матеріалами в порядку статті 75 Господарського процесуального кодексу України.

При цьому, оскільки суд відкладав розгляд справи, надаючи можливість учасникам судового процесу реалізувати свої процесуальні права на представництво інтересів у суді та подання доказів в обґрунтування своїх вимог та заперечень, суд, враховуючи процесуальні строки розгляду спору, встановлені статтею 69 Господарського процесуального кодексу України, не знаходить підстав для повторного відкладення розгляду справи.

Судом, враховано, що в силу вимог ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожен при вирішенні судом питання щодо його цивільних прав та обов'язків має право на судовий розгляд упродовж розумного строку.

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням ч. 1 ст. 6 даної Конвенції (§ 66 – 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005 р. у справі «Смірнова проти України»).

Відповідно до Листа Верховного Суду України головам апеляційних судів України від 25 січня 2006 р. № 1-5/45, у цивільних, адміністративних і господарських справах перебіг провадження для цілей статті 6 Конвенції розпочинається з моменту подання позову і закінчується винесенням остаточного рішення у справі.

Критерії оцінювання «розумності» строку розгляду справи є спільними для всіх категорій справ (цивільних, господарських, адміністративних чи кримінальних). Це - складність справи, поведінка заявника та поведінка органів державної влади (насамперед, суду). Відповідальність держави за затягування провадження у справі, як правило, настає у випадку нерегулярного призначення судових засідань, призначення судових засідань з великими інтервалами, затягування при передачі або пересиланні справи з одного суду в інший, невжиття судом заходів до дисциплінування сторін у справі, свідків, експертів, повторне направлення справи на додаткове розслідування чи новий судовий розгляд.

Всі ці обставини судам слід враховувати при розгляді кожної справи, оскільки перевищення розумних строків розгляду справ становить порушення прав, гарантованих пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав і основних свобод людини, а збільшення кількості звернень до Європейського суду з прав людини не лише погіршує імідж нашої держави на міжнародному рівні, але й призводить до значних втрат державного бюджету.

У судовому засіданні 01.08.2016 р. судом проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши пояснення представника позивача, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

01.05.2001 між Акціонерною енергопостачальною компанією «Київенерго» (правонаступником якої згідно з Загальними положеннями Статуту є позивач) (далі - енергопостачальна організація/позивач) та відповідачем (далі - абонент) було укладено Договір № 9598018 на постачання теплової енергії у гарячій воді (далі - Договір).

Предметом цього Договору є постачання, користування та своєчасна оплата в повному обсязі спожитої теплової енергії у гарячій воді, на умовах, передбачених цим Договором (п. 1.1. Договору).

В силу п.2.1. Договору при виконанні умов цього Договору, а також вирішенні всіх питань, що не обумовлені цим Договором, сторони зобов'язуються керуватися тарифами, затвердженими Київською міською держадміністрацією, Положенням про Держенергоспоживнагляд, Правилами користування тепловою енергією, Правилами технічної експлуатації тепловикористовуючих установок і теплових мереж (далі - Правил), нормативними актами з питань користування та взаєморозрахунків за енергоносії, чинним законодавством України.

Відповідно до п. 2.2.1. Договору постачальник зобов'язується постачати теплову енергію у вигляді гарячої води на потреби: опалення та вентиляцію - в період опалювального сезону; гарячого водопостачання - протягом року; в кількості та в обсягах згідно з Додатком № 1 до цього Договору.

Відповідно до Додатку № 4 до Договору, в разі, якщо абонент розраховується за показниками приладів обліку:

- при перевищенні фактичного використання теплової енергії понад заявленого та сплаченого до початку розрахункового періоду, ця кількість перевищення самостійно сплачується абонентом не пізніше 28 числа поточного місяця;
- у випадку, якщо фактичне використання теплової енергії нижче від заявленого та сплаченого до початку розрахункового періоду, сальдо розрахунків визначається за фактичними показниками приладів обліку.

Абонент щомісяця з 12 по 15 число самостійно отримує в районному відділі теплосбуту № 8 за адресою: вул. Довженко, буд. № 2, розрахункова група, тел. 458-04-13, табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період, акт звірки на початок розрахункового періоду (один примірник оформленого акту звірки абонент повертає до РВТ).

Згідно з п. 8.1. Договору, цей Договір набуває чинності з дня його підписання а діє до 31.12.2001 року.

Договір вважається пролонгованим на кожний наступний рік, якщо за місяць до закінчення строку його дії про його припинення не буде письмово заявлено однією із сторін (п. 8.4. Договору).

Як зазначає позивач, в період з 01.10.2013 по 01.08.2015 свої зобов'язання за зазначеним Договором відповідач не виконав належним чином, внаслідок чого у нього станом на момент розгляду цього спору по суті існує заборгованість за використану теплову енергію в сумі 677 347,55 грн.

Так, факт отримання відповідачем послуг за Договором у спірний період в сумі 1 133 034,58 грн. підтверджується доданими до матеріалів справи обліковими картками (табуляграмами), а саме: за жовтень 2013 р. на суму 49 902,19 грн., за листопад 2013 р. на суму 49 884,31 грн., за грудень 2013 р. на суму 72 894,76 грн., за січень 2014 р. на суму 82 489,21 грн., за лютий 2014 р. на суму 70 192,84 грн., за березень 2014 р. на суму 58 841,39 грн., за квітень 2014 р. на суму 16 921,87 грн., за травень 2014 р. на суму 6 108,77 грн., за червень 2014 р. на суму 8 707,18 грн., за липень 2014 р. на суму 10 760,64 грн., за серпень 2014 р. на суму 0,00 грн., за вересень 2014 р. на суму 12 948,47 грн., за жовтень 2014 р. на суму 52 937,80 грн., за листопад 2014 р. на суму 93 998,65 грн., за грудень 2014 р. на суму 113 123,54 грн., за січень 2015 р. на суму 124 227,84 грн., за

лютий 2015 р. на суму 124 149,22 грн., за березень 2015 р. на суму 91 603,88 грн., за квітень 2015 р. на суму 49 099,90 грн., за травень 2015 р. на суму 13 490,78 грн., за червень 2015 р. на суму 11 513,95 грн., за липень 2015 р. на суму 19 237,39 грн.

Проте, відповідач спожиту теплову енергію у гарячій воді оплатив частково в сумі 455 687,03 грн., внаслідок чого за ним утворилась заборгованість в сумі 677 347,55 грн.

З огляду на те, що відповідач повністю так і не розрахувався за поставлену позивачем теплову енергію у гарячій воді, останній вирішив звернутись до суду за захистом своїх прав та охоронюваних законом інтересів.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Згідно зі ст. 11 Цивільного кодексу України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки; підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

За своєю правовою природою укладений між сторонами Договір є договором енергопостачання.

Відповідно до ч. 1 ст. 275 Господарського кодексу України визначено, що за договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

Частинами 6, 7 статті 276 Господарського кодексу України встановлено, що розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону. Оплата енергії, що відпускається, здійснюється, як правило, у формі попередньої оплати. За погодженням сторін можуть застосовуватися планові платежі з наступним перерахунком або оплата, що провадиться за фактично відпущеною енергією.

В силу приписів ч. 1 ст. 714 Цивільного кодексу України, за договором постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу одна сторона (постачальник) зобов'язується надавати другій стороні (споживачеві, абонентові) енергетичні та інші ресурси, передбачені договором, а споживач (абонент) зобов'язується оплачувати вартість прийнятих ресурсів та дотримуватись передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного та іншого обладнання.

Згідно з ч. 1 ст. 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Відповідно ст. 599 Цивільного кодексу України зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

В силу приписів ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних випадках ставляться.

Кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Не допускається одностороння відмова від виконання зобов'язань, крім випадків, передбачених законом, а також відмова від виконання або відстрочка з мотиву, що зобов'язання другої сторони за іншим договором не було виконано належним чином.

Оскільки відповідач взяв на себе зобов'язання з оплати поставленої позивачем теплової енергії, однак в обумовлені строки не сплатив позивачеві повністю її вартості, позовні вимоги на суму боргу, яка існує на момент вирішення спору в суді в сумі 677 347,55 грн. є законними та обґрунтованими.

Що стосується заявлених позивачем позовних вимог про стягнення 35 644,28 грн. 3 % річних та 356 768,95 грн. інфляційних втрат, слід зазначити наступне.

Згідно зі статтею 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Передбачене законом право кредитора вимагати сплати боргу з урахуванням індексу інфляції та процентів річних в порядку ст. 625 ЦК України є способами захисту його майнового права та інтересу, суть яких полягає у відшкодуванні матеріальних втрат від знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утримуваними ним грошовими коштами, належними до сплати кредитором. (Відповідної правової позиції дотримується Вищий господарський суд України у постанові № 48/23 від 18.10.2011 р. та Верховний Суд України у постанові № 3-12Г10 від 08.11.2010 р.).

Основною метою визначення інфляційних втрат є встановлення розміру компенсації, яку боржник зобов'язаний в порядку ст. 625 ЦК України сплатити кредитор для усунення наслідків знецінення грошових коштів, що не були вчасно повернуті внаслідок порушення грошового зобов'язання.

Індекси споживчих цін (індекси інфляції), які є показниками загального рівня інфляції в економіці, розраховуються в цілому за місяць, а не на конкретні дати. Встановлено, що вони розраховуються Державним комітетом статистики України щомісячно та публікуються в наступному за звітним місяці.

Оскільки індекси інфляції є саме коефіцієнтами, призначенням яких є переведення розміру заборгованості у реальну величину грошових коштів з урахуванням знецінення первинної суми, такі інфляційні втрати не можуть бути розраховані за певну кількість днів прострочення, так як їх розмір не відповідатиме реальній величині знецінення грошових

коштів, що існував у певний період протягом місяця, а не на конкретну дату чи за декілька днів.

Згідно з Листом Державного комітету статистики України №11/1-5/73 від 13.02.2009 також не має практичного застосування середньоденний індекс інфляції, що може бути розрахований за формулою середньої геометричної незваженої (корінь з місячного індексу в 31 (30) степені). Так, він вказує лише на темп приросту цін за 1 день та не є показником реальної величини знецінення грошових коштів кредитора за період прострочення боржником своїх зобов'язань.

Зазначені висновки підтверджуються Рекомендаціями Верховного Суду України щодо порядку застосування індексів інфляції при розгляді судових справ, даних у листі Верховного Суду України № 62-97р від 03.04.1997 р., відповідно до яких визначення загального індексу за певний період часу здійснюється шляхом перемноження помісячних індексів, тобто накопичувальним підсумком. Його застосування до визначення заборгованості здійснюється за умов, якщо в цей період з боку боржника не здійснювалося платежів, тобто розмір основного боргу не змінювався. У випадку, якщо боржник здійснював платежі, загальні індекси інфляції і розмір заборгованості визначаються шляхом множення не за весь період прострочення, а виключно по кожному періоду, в якому розмір заборгованості не змінювався, зі складанням сум отриманих в результаті інфляційних збитків кожного періоду. При цьому, слід вважати, що сума, внесена за період з 1 по 15 число відповідного місяця, індексується за період з врахуванням цього місяця, а якщо з 16 по 31 число, то розрахунок починається з наступного місяця.

Так, відповідно до п. 3.2. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України №14 від 17.12.2013 р. «Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань» у застосуванні індексації можуть враховуватися рекомендації щодо порядку застосування індексів інфляції при розгляді судових справ, викладені в листі Верховного Суду України від 03.04.1997 № 62-97 р.

Таким чином, інфляційні втрати мають розраховуватись шляхом визначення різниці між добутком суми боргу та помісячних індексів інфляції за час прострочення, розділених на сто, і сумою боргу.

Зазначене відповідає п. 6 Наказу Держкомстату від 27.07.2007 № 265 «Про затвердження Методики розрахунку базового індексу споживчих цін», відповідно до якого розрахунки базового індексу споживчих цін проводяться за міжнародною класифікацією індивідуального споживання за цілями та здійснюються відповідно до модифікованої формули Ласпейреса. Розрахунки базового індексу споживчих цін за квартал, період з початку року і т.п. проводяться «ланцюговим» методом, тобто шляхом множення місячних (квартальних і т.д.) індексів.

При цьому, коли відносно кожного грошового зобов'язання, які мають різні строки виникнення, проводиться оплата частинами через короткі проміжки часу, розрахунок інфляційних втрат необхідно здійснювати щодо кожного окремого платежу, як складової загальної суми окремого грошового зобов'язання, за період з моменту виникнення обов'язку з оплати та який буде спільним для всіх платежів по конкретному грошовому зобов'язанню, до моменту фактичного здійснення платежу з подальшим сумуванням отриманих результатів для визначення загальної суми інфляційних втрат.

Крім того, необхідно враховувати, що, як на тому наголошено в п. 2 Інформаційного листа Вищого господарського суду України № 01-06/928/2012 від 17.07.2012 р. сума боргу з урахуванням індексу інфляції повинна розраховуватися, виходячи з індексу інфляції за кожний місяць (рік) прострочення, незалежно від того, чи був в якийсь період індекс інфляції менше одиниці (тобто мала місце не інфляція, а дефляція) (див. постанову Вищого господарського суду України № 23/466 від 05.04.2011 р. та лист Верховного Суду України «Рекомендації щодо порядку застосування індексів інфляції при розгляді судових справ» № 62-97р від 03.04.1997 р.).

Перевіривши наданий позивачем розрахунок інфляційних втрат в сумі 356 768,95 грн. та 3 % річних в сумі 35 644,28 грн., суд вважає його арифметично вірним та таким, що відповідає вимогам чинного законодавства.

Відповідно до ст. ст. 33, 34 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень; докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу; обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Обов'язок із доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному та матеріальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб'єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в правовідносинах у разі неможливості достовірно з'ясувати обставини, які мають значення для справи.

Відповідачем не надано суду належних та допустимих доказів на підтвердження відсутності боргу перед позивачем.

Відповідно до п. 2. постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 6 від 23.03.2012 р. «Про судові рішення» рішення господарського суду має ґрунтуватись на повному з'ясуванні такого: чи мали місце обставини, на які посилаються особи, що беруть участь у процесі, та якими доказами вони підтверджуються; чи не виявлено у процесі розгляду справи інших фактичних обставин, що мають суттєве значення для правильного вирішення спору, і доказів на підтвердження цих обставин; яка правова кваліфікація відносин сторін, виходячи з фактів, установлених у процесі розгляду справи, та яка правова норма підлягає застосуванню для вирішення спору.

Оскільки, як зазначалось вище, судом встановлено, що відповідач неналежним чином виконував взяті на себе за договором обов'язки щодо оплати вартості поставленої позивачем теплової енергії, позовні вимоги підлягають задоволенню з урахуванням зазначеного.

Відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача.

Керуючись ст. ст. 32, 33, 44, 49, 82- 85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд міста Києва, -

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги задовольнити.

2. Стягнути з Управління житловими будинками Управління справами Верховної Ради України (01021, місто Київ, вулиця Інститутська, будинок 8; код ЄДРПОУ 22869342) на користь Публічного акціонерного товариства «Київенерго» (01001, місто Київ, площа Івана Франка, будинок 5; код ЄДРПОУ 00131305) 677 347 (шістсот сімдесят сім тисяч триста сорок сім) грн. 55 коп. основного боргу, 356 768 (триста п'ятдесят шість тисяч сімсот шістдесят вісім) грн. 95 коп. інфляційних втрат, 35 644 (тридцять п'ять тисяч шістсот сорок чотири) грн. 28 коп. 3% річних та 16 046 (шістнадцять тисяч сорок шість) грн. 41 коп. витрат по сплаті судового збору.

3. Після вступу рішення в законну силу видати наказ.

5. Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Дата підписання

повного тексту рішення 08.08.2016 р.

Суддя

М.Є. Літвінова

Категорія справи №

1/208

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **05.07.2010**. Оприлюднено: **05.07.2010**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № **1/20825.06.10**

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго»

До Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»

Про стягнення 42558,55 грн.

Суддя Мельник В.І.

Представники:

від позивача Марковська В.В., довіреність № Д07/2009/12/31-13 від 31.12.2009р.

від відповідача Ткач П.С., довіреність № 1/09 від 01.12.2009р.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Акціонерна енергопостачальна компанія «Київенерго»(далі –позивач) звернулось до Господарського суду міста Києва з позовом до Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»(далі –відповідач) про стягнення з останнього 42558,55 грн.

Позовні вимоги мотивовані тим, що відповідачем не виконуються умови договору № 8563020 від 01.01.2005 р.

Ухвалою суду від 29.04.2010р. порушено провадження у справі № 1/208 та призначено розгляд на 25.06.2010р.

25.06.2010р. представник позивача надав пояснення по суті спору, та документи на виконання вимог ухвали суду про порушення провадження у справі.

Представник відповідача позовні вимоги визнав у повному обсязі.

Розглянувши подані документи та матеріали, заслухавши пояснення позивача та відповідача, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

Між позивачем та відповідачем було укладено договір на постачання теплової енергії у гарячій воді від 01.01.2005р. № 8563020.

26.03.2008р. між сторонами було укладено угоду № 19-08 про реструктуризацію заборгованості до договору № 8563020 від 01.01.2005р., відповідно до пп.1-3 якої відповідач визнав заборгованість за спожиту теплову енергію сумою 67401,84 грн. станом на 01.03.2008 і зобов'язався її сплатити позивачу протягом 03.2008-02.2011 рр. щомісячними платежами сумою 1872,27 грн. до 15 числа кожного місяця (додаток №1 до угоди).

Крім того, п.4 угоди обумовлено, що при проведенні сплати заборгованості згідно п.3 угоди відповідач зобов'язується посилається в реквізитах «призначення платежу» платіжного документа на угоду. За відсутності чіткого формулювання призначення платежу отримані позивачем кошти зараховуються в першу чергу як оплата поточного споживання теплової енергії.

Проте відповідач свої зобов'язання за угодою не виконав.

Протягом березня 2008р. – квітня 2010р. кошти на виконання угоди надійшли у розмірі 10808,81 грн., хоча згідно додатку №1 до угоди відповідач повинен був сплатити 36725,94 грн.

В своїй позовній заяві позивач просив суд стягнути з відповідача 42558,55 грн. боргу, а саме: 36725,94 грн. – основного боргу, 4782,09 грн. – інфляційних втрат, 1050,52 грн. – 3% річних.

Відповідно до ч.2 ст.625 ЦК України, боржник який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три відсотки річних від простроченої суми.

Згідно з вимогами ст.ст. 525, 526, 530, 629, 712 ЦК України зобов'язання повинні виконуватись належним чином відповідно до договору; замовник зобов'язується прийняти та оплатити надані послуги; одностороння відмова від виконання зобов'язання не допускається.

Укладений між сторонами договір за своєю юридичною природою є договором постачання енергетичними мережами.

Відповідно до п.1 ст.712 ЦК України, за договором поставки постачальник, який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк товар у власність покупця, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до п.2 ст.712 ЦК України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Відповідно до ст. 629 ЦК України, договір є обов'язковим для виконання.

Відповідно до ч. 2 ст.193 ГК України, кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язань, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Відповідно до ст. 173 ГК України, один суб'єкт господарського зобов'язання повинен вчинити певну дію на користь іншого суб'єкта, а інший суб'єкт має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Згідно ст. 33 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини справи, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

На підставі викладеного, враховуючи, що наявні у справі матеріали свідчать про обґрунтованість вимог позивача, позовні вимоги підлягають задоволенню у повному обсязі.

Позивач також просить стягнути з відповідача сплачені державне мито в сумі 425,59 грн. та судово-інформаційні послуги у сумі 236,00 грн.

Відповідно до ст. 49 ГПК України суми, які підлягають сплаті за витрати, пов'язані з розглядом справи, при задоволенні позову покладаються на відповідача.

Керуючись ст.ст. 173, 193, 362 ГК України, ст.ст. 525, 526, 530, 625, 629, 712, 714 ЦК України, ст.ст. 22, 33, 49, 81-1, 82-85 ГПК України, -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити повністю.

Стягнути з Закритого акціонерного товариства «Житлокомунсервіс» (04060 м.Київ, вул. Вавілових 9, код ЄДРПОУ 24725452) на користь Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» (04050, м.Київ, вул. Мельникова 31, код ЄДРПОУ 26187763) 36725 (тридцять шість тисяч сімсот двадцять п'ять) грн. 94 коп. – основного боргу, 4782 (чотири тисячі сімсот вісімдесят дві) грн. 09 коп. – інфляційних втрат, 1050 (одну тисячу п'ятдесят) грн. 52 коп. – 3% річних, держмито в розмірі 425 (чотириста двадцять п'ять) грн. 59 коп., витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу в розмірі 236 (двісті тридцять шість) грн.

Видати наказ.

Рішення набирає законної сили після закінчення 10-денного строку з дня його підписання.

Суддя В.І.Мельник

(Рішення виготовлене та підписане

29.06.2010р.)

Категорія справи №

22/127

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **24.05.2011**. Оприлюднено: **24.05.2011**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 22/12716.05.11

За позовомПублічного акціонерного товариства «Київенерго»

до Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»

про стягнення заборгованості

Суддя Самсін Р.І.

Представники сторін:

від позивача: ОСОБА_1 (довіреність Д07/2011/04/22-26 від 22.04.2011р.);

від відповідача: ОСОБА_2 (довіреність № 2/10 від 08.12.2010р.);

В судовому засіданні 16.05.2011р. у відповідності до ст. 85 Господарського процесуального кодексу України, оголошено вступну та резолютивну частину рішення.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Акціонерна енергопостачальна компанія «Київенерго»в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго»(надалі позивач) звернулась до суду з позовом про стягнення з Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»(надалі ЗАТ «Жилкомунсервіс», відповідач) боргу за угодою № 19-08 до договору № 8563020 сумою 20595, 09 грн., інфляційну складову боргу сумою 789, 18 грн., три відсотки річних сумою 255, 60 грн..

В судовому засіданні представником позивача представлені документи які свідчать про зміну назви організаційно-правової форми товариства, у зв'язку із прийняттям Закону «Про акціонерні товариства».

Відповідно до ст. 25 ГПК України в разі вибуття однієї з сторін у спірному або встановленому рішенням господарського суду правовідношенні внаслідок реорганізації підприємства чи організації господарський суд здійснює заміну цієї сторони її правонаступником, вказуючи про це в рішенні або ухвалі. Усі дії, вчинені в процесі до вступу правонаступника, є обов'язковими для нього в такій же мірі, в якій вони були б обов'язковими для особи, яку він замінив.

Акціонерна енергопостачальна компанія «Київенерго» змінила назву організаційно-правової форми на Публічне акціонерне товариство «Київенерго», яке є його правонаступником, що відповідно є підставою для заміни позивача.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що відповідачем порушені умови угоди про реструктуризацію заборгованості за договором № 8563020, та враховуючи наявність заборгованості з квітня 2010р. в сумі 20595, 09 грн., з посиланням на положення договору, керуючись нормами Цивільного кодексу, враховуючи допущене прострочення в оплаті, позивачем заявлені до стягнення в судовому порядку сума боргу, 3% річних, інфляційних збитків.

Відповідач відзиву на позов не надав, в судовому засіданні представником про сплату боргу не повідомлено.

Проведення у справі порушено ухвалою від 31.03.2011р., що свідчить про достатність часу для підготовки до судового розгляду справи, подання суду відзиву на позов, доказів в обґрунтування своєї позиції, в разі їх наявності.

Відповідно до положень статті 75 ГПК України справа розглядається за наявними в ній матеріалами.

Розглянувши подані документи, дослідивши наявні у справі докази, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

За укладеним між АЕК «Київенерго» та ЗАТ «Жилкомунсервіс» договором № 8563020 від 01.01.2005р. на постачання теплової енергії у гарячій воді, станом на 01.03.2008р. за відповідачем утворилась заборгованість в сумі 67401, 84 грн., питання щодо реструктуризації якої шляхом сплати вказаної суми боргу протягом 03.2008р. 02.2011р. стало предметом угоди № 19-08 від 26.03.2008р..

Згідно частини 1 статті 275 Господарського кодексу України за договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

У відповідності з положеннями частини першої статті 530 Цивільного кодексу України якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Частинами 6, 7 статті 276 Господарського кодексу України встановлено, що розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону. Оплата енергії, що відпускається, здійснюється, як правило, у формі попередньої оплати. За погодженням сторін можуть застосовуватися планові платежі з наступним перерахунком або оплата, що провадиться за фактично відпущеною енергією.

В силу положень угоди № 19-08 від 26.03.2008р. про реструктуризацію боргу (п. 7) угода є невідємною частиною договору на постачання теплової енергії у гарячій воді від 01.01.2005р. № 8563020.

Підписанням вказаної угоди, при погодженні інших умов та порядку погашення боргу, що утворився, сторони змінили виконання зобов'язання по оплаті спожитої теплової енергії на відповідну суму згідно договору № 8563020 від 01.01.2005р., що узгоджується з приписами ст. 604 ЦК України та свідчить про заміну первісного зобов'язання новим зобов'язанням між тими ж сторонами (новація).

Додатком № 1 до угоди від 26.03.2008р. про реструктуризацію заборгованості є погоджений сторонами графік погашення боргу в загальній сумі 67401, 84 грн. в якому визначені строки в які має здійснюватись оплата та сума до сплати на відповідну дату.

Кінцевим строком погашення боргу, згідно з погодженим графіком визначено 15.02.2011р., однак на вказану дату утворилась заборгованість в сумі 20595, 09 грн. що виникла внаслідок несплати платежів починаючи з квітня 2010р., що підтверджується наданими до справи обліковими картками (табуляграмами) по споживачу.

Згідно ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Відповідно до ст. 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

З урахуванням умов укладеної угоди № 19-08 від 26.03.2008р. про реструктуризацію боргу (п. 2, 3 угоди) та погоджений у додатку графік сплати боргу частинами, строки сплати вартості спожитої теплової енергії у відношенні заборгованості по якій виник спір у даній справі, з боку відповідача були порушені, що є підставою для задоволення вимог про стягнення суми основного боргу в розмірі 20595, 09 грн..

Відповідно до ст. 611 ЦК України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені законом або договором.

Положеннями статті 625 ЦК України передбачено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

З огляду на вищевикладене та наявність прострочення в перерахуванні коштів за угодою про реструктуризацію боргу згідно визначених строків погашення вказаних в додатку № 1 до угоди, суд погоджується з розрахунком суми інфляційних збитків у розмірі 789, 18 грн.,

та з розрахунком 3% річних у розмірі 255, 60 грн. наданими позивачем і вважає такі обґрунтованими.

Факту прострочення перерахування позивачу коштів за угодою про реструктуризацію боргу № 19-08 від 26.03.2008р. по договору № 8563020 від 26.03.2008р. відповідачем не спростовано, у зв'язку з чим, позовні вимоги підлягають задоволенню.

Судові витрати позивача про сплату державного мита у сумі 216, 40 грн. та 236 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу відповідно до положень статті 49 ГПК України покладаються на відповідача.

Керуючись ст.ст. 33, 49, 82-85 ГПК України, господарський суд -

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити.

2. Стягнути з Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»(04060, м. Київ, вул. Вавілових 9, з рахунку виявленого під час виконання судового рішення, ідент. код 24725452) на користь Публічного акціонерного товариства «Київенерго»(юрид. адреса: 01001, м. Київ, пл. Івана Франка, 5, ідент. код 00131305) 20595, 09 грн. (двадцять тисяч п'ятсот дев'яносто п'ять гривень 09 копійок) боргу за угодою про реструктуризацію боргу № 19-08 від 26.03.2008р., 789, 18 грн. (сімсот вісімдесят дев'ять гривень 18 копійок) інфляційних збитків, 255, 60 грн. (двісті п'ятдесят п'ять гривень 60 копійок) три відсотки річних, 216, 40 грн. (двісті шістнадцять гривень 40 копійок) витрат по сплаті державного мита та 236 грн. (двісті тридцять шість гривень) витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Рішення набирає законної сили в порядку, встановленому ст. 85 Господарського процесуального кодексу України. Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку та в строки, встановлені ст. 93 Господарського процесуального кодексу України.

Суддя Р.І. Самсін

дата підписання рішення 19.05.2011

Категорія справи №

24/61

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **09.12.2015**. Зареєстровано: **10.12.2015**. Оприлюднено: **14.12.2015**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б
тел. 284-18-98

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 24/61 13.05.11

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго"

до Закритого акціонерної товариства "Жилкомунсервіс"

про стягнення 196 120,16 грн.

Суддя Шевченко В.Ю.

Представники:

Від позивача: ОСОБА_1 (Дов. №Д07/2010/06/25-2 від 25.06.2010р.)

Від відповідача: ОСОБА_2 (Дов. № 339 від 08.12.10р.)

У судовому засіданні 13 травня 2011 року, згідно з вимогами статті 85 ГПК України, було оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

О Б С Т А В И Н И С П Р А В И:

Акціонерна енергопостачальна компанія "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" (далі - позивач) звернулося до господарського суду м. Києва з позовом про стягнення з закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (далі відповідач) 196 120,16 грн. заборгованості за спожиту теплову енергію, з яких 192 362,74 грн. основний борг, 2 608,13 грн. інфляційних втрат та 1 149,29 грн. відсотків річних за договором №510604 від 01.01.05р.

Ухвалою господарського суду м. Києва від 25.03.2011р. порушено провадження у справі № 24/61 та призначено справу до розгляду на 18.04.2011р.

Ухвалою господарського суду м. Києва від 18.04.2011р. розгляд справи відкладено на 13.05.2011р. у зв'язку з нез'явленням представника відповідача та необхідністю витребування додаткових доказів по суті спору.

У судові засідання 13.05.2011р. з'явилися представники сторін та надали пояснення.

Представник позивача підтримав позовні вимоги з підстав, викладених в позовній заяві за вх. №8065 від 23.03.2011р.

Представник позивача також звернувся до суду з клопотанням про зміну назви позивача по справі з акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" на публічне акціонерне товариство "Київенерго", в зв'язку із перейменуванням підприємства.

Вказане клопотання господарським судом задоволено.

Розглянувши подані сторонами документи, та з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позовна вимога, господарський суд м. Києва,-

В С Т А Н О В И:

01.01.2005 року позивачем - акціонерною енергопостачальною компанією "Київенерго" (за договором - енергопостачальна організація) та закритим акціонерним товариством "Жилкомунсервіс" (за договором - споживач), був укладений договір №510604 (надалі - договір №510604) на постачання теплової енергії.

Відповідно до вказаного договору енергопостачальна організація прийняла обов'язок на умовах передбачених договором здійснювати постачання відповідачу теплової енергії у гарячій воді, а споживач зобов'язався своєчасно оплачувати вартість спожитої енергії.

Обсяги постачання теплової енергії, тарифи на теплову енергію, порядок розрахунків, умови припинення подачі енергії встановлені сторонами в додатках до договору №510604.

Відповідно до п. 3 договору №510604 та звертання-доручення до нього, визначення кількості спожитої протягом розрахункового періоду (місяця) теплової енергії здійснюється розрахунковим способом та по приладах обліку згідно договірних навантажень.

Згідно п. 9 додатку №2 до договору №510604, споживач щомісячно з 12 до 15 числа отримує від МВРТ-6, оформлену постачальником платіжну вимогу-доручення на суму, яка включає загальну вартість теплової енергії поточного місяця та кінцеве сальдо розрахунків на початок поточного місяця за мінусом суми фактично сплаченої теплової енергії в поточному місяці, табуляграму фактичного споживання за попередній період та акт звірки, який підписує та повертає один примірник постачальнику протягом двох днів з моменту їх одержання. Відповідач до початку розрахункового періоду (місяця) сплачує енергопостачальній організації вартість, заявленої у договорі кількості теплової енергії на розрахунковий період, з урахуванням сальдо розрахунків на початок місяця.

На виконання договору позивач, в період з 01.03.2010р. по 01.03.2011р. поставив, а відповідач прийняв теплову енергію на загальну суму 192 362,74 грн., що підтверджується даними показників приладів обліку, за тарифами, встановленими і затвердженими розпорядженнями Київської міської державної адміністрації.

Позивач стверджує, що відповідач, в порушення взятих зобов'язань, вартість поставленої теплової енергії у визначені договором строки не оплатив і на момент звернення з позовом до суду за відповідачем по договору №510604 утворилась заборгованість в сумі 192 362,74 грн.

Відповідач одержання від позивача теплової енергії у обсягах, обумовлених сторонами, в тому числі в додатку № 1 до договору №510604 не спростовував.

Дослідивши подані матеріали, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд м. Києва вважає що позов має бути задоволений повністю з наступних підстав.

Відповідно до ст. 626 Цивільного кодексу України договір є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків.

За договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму (ч. 1 ст. 712 Цивільного кодексу України).

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Зазначене також кореспондується зі ст. 526 Цивільного кодексу України, яка передбачає, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Статтею 629 Цивільного кодексу України передбачено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін) (ч. 1 ст. 530 Цивільного кодексу України).

Відповідно до вимог ч. 6 ст. 276 ГК України розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону.

Відповідно до вимог ст. 20 Закону України Про теплопостачання тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Тарифи на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії затверджуються органами місцевого самоврядування, крім теплової енергії, що виробляється суб'єктами господарювання, що здійснюють комбіноване виробництво теплової і електричної енергії та/або використовують нетрадиційні та поновлювані джерела енергії, на підставі розрахунків, виконаних теплогенеруючими, теплотранспортуючими та теплопостачальними організаціями за методиками, розробленими центральним органом виконавчої влади у сфері теплопостачання.

Факт постачання позивачем відповідачу за період з 01.03.2010р. по 01.03.2011р. теплової енергії в обсягах, передбачених додатком №1 до договору №510604 від 01.01.05р., підтверджується обліковими картками, відомостями обліку за вказаний період, підписаними представниками відповідача та іншими матеріалами справи.

Пунктом 10 Додатку №2 до договору визначено, що споживач щомісячно до 25 числа поточного місяця, сплачує вартість теплової енергії, яка використовується орендарями на рахунок постачальника згідно з його розрахунком.

Позивач наполягає на невиконанні відповідачем договірних зобов'язань і наявності у нього несплаченої заборгованості в сумі 192 362,74 грн.

Оскільки, відповідно до ст. ст. 4-3, 33, 34 ГПК України, кожна сторона повинна підтвердити поданими доказами ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, обов'язок підтвердити факт повної оплати вартості одержаної енергії покладається саме на відповідача.

Доказів здійснення оплати вартості спожитої енергії повністю та в установлені договором строки відповідач не надав.

Враховуючи те, що наявні у справі докази підтверджують обґрунтованість розрахунків позивача, а також те, що відповідач обставин доведених позивачем не спростував, господарський суд вважає підтвердженням факт наявності у відповідача заборгованості перед позивачем по договору №510604 від 01.01.2005р. за період з 01.03.2010р. по 01.03.2011р. в сумі 192 362,74 грн.

За невиконання договірних зобов'язань позивач просить суд стягнути з відповідача 2 608,13 грн. інфляційних втрат та 1 149,29 грн. річних, обрахованих за період з 01.03.2010р. по 01.03.2011р.

Відповідно до ст. ст. 525-526 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору.

Частиною 1 ст. 612 Цивільного кодексу України передбачено, що боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Обов'язок боржника відшкодувати кредитору спричинені інфляцією збитки з нарахуванням процентів річних, встановлений ст. 625 ЦК України. Застосування положень частини другої названої статті не передбачає наявності *вини боржника*, оскільки згідно частини першої цієї ж статті боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

Передбачене законом право кредитора вимагати сплати боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції та трьох процентів річних від простроченої суми, є способами захисту його майнового права та інтересу, суть якого полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утримуваними ним грошовими коштами, належними до сплати кредиторів.

Розрахунок сум інфляційних втрат та річних, наведений позивачем, вимогам діючого законодавства відповідає, в зв'язку з чим господарський суд м. Києва дійшов висновку що вимога позивача про стягнення з акціонерного закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" інфляційних втрат в сумі 2 608,13 грн., та 1 149,29 грн. річних, також є обґрунтованою та підлягає задоволенню.

Таким чином, позов підлягає задоволенню в повному обсязі.

Відповідно до ст. ст. 44, 49 ГПК України державне мито у сумі 1 961,20 грн. та витрати позивача на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу у сумі 236,00 грн. підлягають стягненню з відповідача.

Враховуючи викладене, керуючись ст. ст. 1, 25, 32, 33, 43, 44, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд міста Києва

В И Р І Ш И В:

1. Замінити назву позивача по справі з акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" на публічне акціонерне товариство "Київенерго".

2. Позов задовольнити повністю.

3. Стягнути з закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (04060, м. Київ, вул. Вавилова, 9, код ЄДРПОУ 24725452) на користь Публічного акціонерного товариства "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" (01001, м. Київ, пл. І.Франка, 5, код ЄДРПОУ 00131305) 192 362 (сто дев'яносто дві тисячі триста шістьдесят дві) грн. 74 коп. основного боргу, 2 608 (дві тисячі шістсот вісім) грн. 13 коп. інфляційних втрат, 1 149 (одна тисяча сто сорок дев'ять) грн. 29 коп. відсотків річних, 1 961 (одна тисяча дев'яносто шістьдесят одна) грн. 20 коп. витрат по сплаті державного мита та 236 (двісті тридцять шість) грн. 00 коп. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

4. Видати наказ.

Рішення може бути оскаржене до Київського апеляційного господарського суду протягом десяти днів з дня підписання рішення, оформленого відповідно до ст. 84 ГПК України.

Суддя

В.Ю. Шевченко

Дата підписання рішення 18.05.20110р.

Категорія справи №

35/108

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **02.06.2011**. Оприлюднено: **02.06.2011**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 35/10818.05.11

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" до Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс"

про стягнення 105548,56 грн.

Суддя М.Є. Літвінова

Представники:

від позивача: ОСОБА_1. - предст. за довір. №Д07/2010/06/03-1 від 03.06.2010р.,

ОСОБА_2 предст. за довір. №Д07/2010/12/29-8 від 29.02.2010р.;

від відповідача: ОСОБА_3. предст. за довір. №2/10 від 08.12.2010р.

В судовому засіданні 18.05.2011р., на підставі ч.2 ст. 85 Господарського процесуального кодексу України, за згодою представників сторін, оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Обставини справи:

Акціонерна енергопостачальна компанія "Київенерго" в особі структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" звернулась до Господарського суду міста Києва з позовом до Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" про стягнення заборгованості в розмірі 105 548,56 грн., з яких: 88 170,88 грн. - сума основного боргу за угодою № 17-08 про реструктуризацію заборгованості до договору № 621739 на

постачання теплової енергії у гарячій воді, 13725,00 грн. - інфляційні втрати, 3652,68 грн. 3% річні, та стягнення судових витрат.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 24.03.2011р. порушено провадження у справі № 35/108, розгляд справи призначено на 13.04.2011р.

12.04.2011р. через відділ діловодства господарського суду міста Києва від відповідача надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Відповідач в судовому засіданні 13.04.2011р. не з'явився, своїх представників не направив, вимог ухвали суду про порушення провадження у справі №35/108 не виконав, витребуваних судом документів не надав.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 13.04.2011р., на підставі ст. 77 Господарського процесуального кодексу України, розгляд справи було відкладено на 18.05.2011р.

В судовому засіданні 18.05.2011р. представник позивача надав документи на виконання вимог ухвали суду; підтримав позовні вимоги та просив суд задовольнити позов.

Представник відповідача в судовому засіданні 18.05.2011р. надав документи на виконання вимог ухвали суду; позовні вимоги визнав в повному обсязі.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши пояснення представників сторін, Господарський суд міста Києва,-

ВСТАНОВИВ:

01 жовтня 2005 року між Акціонерною енергопостачальною компанією "Київенерго", що в подальшому перейменовано на Публічне акціонерне товариство Київенерго" в особі структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго (далі позивач) та Закритим акціонерним товариством «Жилкомунсервіс» (далі відповідач) було укладено договір №621739 на постачання теплової енергії у гарячій воді (далі Договір).

26 березня 2008 року між позивачем (кредитором) та відповідачем (боржником) було укладено угоду №17-08 про реструктуризацією заборгованості за договором №621739 на постачання теплової енергії у гарячій воді (далі Угода).

Відповідно до п. 1. Угоди боржник визнає та підтверджує заборгованість перед кредитором за договором на постачання теплової енергії у гарячій воді від 01.01.2005 №621739 сумою 166223,30 грн. станом на 01.03.2008р., у тому числі: заборгованість за рішенням Господарського суду міста Києва від 09.07.2007р. №7/326 сумою 70036,87 грн. на 01.12.2006р. (п.1.1. Угоди), заборгованість, що виникла за період з 01.12.2006р. по 01.03.2008р. сумою 96186,43 грн. (п. 1.2. Угоди).

Відповідно до п. 2 Угоди боржник зобов'язався сплатити зазначену у п.1.2. цієї угоди суму протягом 03.2008-02.2011.

Обґрунтовуючи свої позовні вимоги, позивач зазначає про те, що в порушення умов Угоди відповідачем не було сплачено суму заборгованості що виникла за період з 01.12.2006р. по 01.03.2008р. в установленій Угодою період, що призвело до виникнення заборгованості в розмірі 88170,88 грн.

Станом на дату звернення з позовом до суду та розгляду справи у судовому засіданні заборгованість відповідачем погашена не була.

Зважаючи на відмову відповідача в добровільному порядку сплатити заборгованість, позивачем заявлені вимоги про стягнення з відповідача 3 % річних в розмірі 3652,68грн. та інфляційних втрат в розмірі 13725,00 грн.

Оцінюючи подані сторонами докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд вважає, що вимоги позивача підлягають задоволенню з наступних підстав.

Згідно ч.1 ст. 32 Господарського процесуального кодексу України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до ст. 626 Цивільного кодексу України договір є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків.

Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства (п. 1 ст. 628 Цивільного кодексу України).

Договір є обов'язковим для виконання сторонами (ст. 629 Цивільного кодексу України).

Відповідно до ст. 610 Цивільного кодексу України порушення зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін) (ч.1 ст. 530 Цивільного кодексу України).

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Зазначене також кореспондується зі ст. 526 Цивільного кодексу України, де встановлено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до ст. 525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Як вбачається з матеріалів справи відповідач не виконав взяті на себе за Угодою зобов'язання в частині сплати боргу що виникла за період з 01.12.2006р. по 01.03.2008р. в розмірі 88170,88 грн..

Станом на дату звернення з позовом до суду та розгляду справи у судовому засіданні сума заборгованості відповідачем погашена не була.

Крім того, у відповідності до ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Згідно розрахунків, наявних у матеріалах справи, що відповідають вимогам законодавства, інфляційні нарахування становлять 13725,00 грн., 3% річних 3652,68 грн.

Відповідно до ст. 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Представник відповідача в судовому засіданні 18.05.2011р. позовні вимоги визнав в повному обсязі.

Враховуючи вищенаведені обставини в їх сукупності, суд дійшов висновку про те, що вимоги позивача про стягнення з відповідача заборгованості в розмірі 88170,88 грн., інфляційних нарахувань в розмірі 13725,00 грн., 3% річних в розмірі 3652,68 грн. є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Витрати по оплаті державного мита, інформаційно-технічного забезпечення судового процесу згідно ст. 49 ГПК України покладаються на відповідача.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 33, 43, 49, 75, 77, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Стягнути з Закритого акціонерного товариства «Жилкомунсервіс»(04060, м. Київ, вул. Вавілових, буд. 9, ЄДРПОУ 24725452, п/р 26008301330835 філ. «Шевченківське від. ПІБ в м. Києві», МФО 322216) на користь Публічного акціонерного товариства «Київенерго»(01001, м. Київ, площа Івана Франка, буд. 5, ЄДРПОУ 00131305, р/р 26004359503 в АБ «Енергобанк», м. Києва, МФО 300272), а у випадку відсутності коштів з будь-якого іншого рахунку, виявленого державним виконавцем під час виконання судового рішення 88170,88 грн. (вісімдесят вісім тисяч сто сімдесят гривень 88 коп.) заборгованості за Угодою № 17-08 про реструктуризацію заборгованості за договором № 621739 на постачання теплової енергії у гарячій воді від 26.03.2008р., 13725,00 грн. (тринадцять тисяч сімсот двадцять п'ять гривень 00 коп.) інфляційних втрат, 3652,68 грн. (три тисячі шістсот п'ятдесят дві гривні 68 коп.) 3% річних, 1055,49 грн. (одну тисячу п'ятдесят п'ять гривень 49 коп.) - державного мита, 236,00 грн. (двісті тридцять шість гривень 00 коп.) витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

3. Рішення набирає законної сили після закінчення десятиденного строку на апеляційне оскарження рішення оформленого відповідно до ст. 84 Господарського процесуального кодексу України, якщо апеляційну скаргу не подано.

4. Після набрання рішенням законної сили видати наказ.

Суддя М.Є. Літвінова

Дата підписання

повного тексту рішення: 30.05.2011р.

Категорія справи №

46/95

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **24.05.2011**. Оприлюднено: **24.05.2011**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 46/9516.05.11

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут "Київенерго"

До Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс"

Простягнення 65 222,91 грн.

Суддя Омельченко Л.В.

Представники:

Від позивача ОСОБА_1- представник за довіреністю від 25.06.2010 р.

Від відповідача Ткач П.С. - представник 07.12.2010 р.

16.05.2011 р. у судовому засіданні судом оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Акціонерна енергопостачальна компанія "Київенерго" в особі відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" звернулася до суду з позовом про стягнення з Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" заборгованості за договором на постачання теплової енергії у гарячій воді № 9236012 від 01.01.2005 р. в розмірі 65 222,91 грн., в тому числі 63 962,53 грн. основного боргу, 896,35 грн. втрат від інфляції, 364,03 грн. 3% річних.

Провадження у справі за вказаними вимогами було порушено ухвалою Господарського суду міста Києва від 25.03.2011 р. № 46/95, яку призначено до розгляду на 18.04.2011 р.

12.04.2011 р. від відповідача надійшло клопотання про відкладення розгляду справи у зв'язку з перебуванням представника відповідача у відрядженні.

18.04.2011 р. розгляд справи відкладався.

У судові засідання, призначене на 16.05.2011 р., з'явилися представники сторін, які надали суду пояснення по справі. Позивач підтримав позовні вимоги та просив суд задовольнити позов. Відповідач зазначив про визнання позову.

Дослідивши матеріали справи, оглянувши оригінали копій документів, що знаходяться у матеріалах справи, заслухавши пояснення представників, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні дані, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд

ВСТАНОВИВ:

01.01.2005 р. Акціонерною енергетичною компанією "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут Київенерго" та Закритим акціонерним товариством "Жилкомунсервіс" укладено договір № 9236012, за умовами якого та відповідно до чинного законодавства України позивач зобов'язався постачати теплову енергію у вигляді гарячої води для потреб опалення та гарячого водопостачання, а відповідач зобов'язався своєчасно здійснювати її оплату.

Відповідно п. 3 звернення-доручення до даного договору визначення кількості спожитої протягом розрахункового періоду (місяця) здійснюється розрахунковим способом, згідно договірних навантажень (до встановлення приладів обліку).

Виходячи з додатку № 2 до договору розрахунки за теплову енергію проводяться згідно з тарифами, встановленими розпорядженнями Київської міської державної адміністрації.

Згідно з п. 9 додатку № 2 до договору відповідач зобов'язаний щомісяця з 12-го по 15-те число самостійно отримувати у районному відділі теплотехніки платіжну вимогу-доручення на суму, яка включає загальну вартість теплової енергії поточного місяця та кінцеве сальдо розрахунків на початок поточного місяця за мінусом суми фактично сплаченої теплової енергії в поточному місяці, табуляграму фактичного споживання за попередній період та акт звірки, який оформлює і повертає один примірник позивачу протягом двох днів з моменту їх одержання.

Оплату вартості теплової енергії відповідач виконує не пізніше 25-го числа поточного місяця (п. 10 додатку № 2 до договору).

За твердженнями позивача станом на 01.03.2011 р. заборгованість відповідача за договором № 9236012 від 01.01.2005 р. становила 63962,53 грн.

Зазначені твердження позивача знаходять своє документальне підтвердження в матеріалах справи, де містяться облікові картки (табуляграмами) фактичного споживання відповідачем енергії за період з 01.04.2010 р. по 01.03.2011 р., розрахунок ціни позову та розрахунок основного боргу, що проведений позивачем відповідно до вимог чинного законодавства та

умов договору. Вказаними доказами стверджується факт постачання позивачем відповідачу протягом вказаного періоду теплової енергії у гарячій воді на суму 63962,53 грн.

Частиною 1 ст. 175 Господарського кодексу України встановлено, що майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених Господарського кодексу України.

Виходячи з положень ст. 526 Цивільного кодексу України та ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору.

Згідно з ст. 525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Частиною 1 ст. 33 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

В судовому засіданні 16.05.2011 р. представник відповідача зазначив про визнання позову.

Зважаючи на зазначене, позовні вимоги щодо стягнення заборгованості з оплати вартості поставленої позивачем відповідачеві теплової енергії за договором № 9236012 від 01.01.2005 р. у сумі 63962,53 грн. підлягають задоволенню.

Крім суми основного боргу позивач також просить стягнути з відповідача 896,35 грн. витрат від інфляції та 364,03 грн. 3% річних.

Нормами ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України передбачено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Таким чином, перевіривши розрахунок позивача, який суд визнає як належний суд дійшов висновку що стягненню підлягають 896,35 грн. витрат від інфляції та 364,03 грн. 3% річних.

Виходячи з приписів ст. 49 Господарського процесуального кодексу України понесені позивачем судові витрати по справі покладаються на відповідача.

На підставі наведеного та керуючись ст.ст. 33, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд

В И Р І Ш И В:

1.Позов задовольнити повністю.

2.Стягнути з Закритого акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (04060, м. Київ, вул. Вавілових, 9, ідентифікаційний код 24725452) на користь Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" в особі Структурного відокремленого підрозділу "Енергозбут "Київенерго" (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 31, ідентифікаційний код 26187764) 63962

(шістдесят три тисячі дев'яносто шістдесят дві) грн. 53 коп. боргу, 896 (вісімсот дев'яносто шість) грн. 35 грн. інфляційної складової боргу, 364 (триста шістдесят чотири) грн. 03 коп. 3 % річних, 692 (шістсот дев'яносто дві) грн. 23 коп. державного мита та 236 (двісті тридцять шість) грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Суддя Л.В. Омельченко

Повне рішення складено: 19.05.2011 р.

Категорія справи №

42/67

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; Інші розрахунки за продукцію.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **14.08.2011**. Оприлюднено: **15.08.2011**.

Номер судового провадження: **не визначено**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

01025, м.Київ, пров. Рильський, 8т. (044) 278-46-14

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13.07.2011 № 42/67

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Лосєва А.М.

суддів: Разіної Т.І.

Шипка В.В.

при секретарі:

за участю представників

від позивача: ОСОБА_1 дов. №Д07/2011/04/22-10 від 22.04.2011р.;

від відповідача: не з'явилися;

розглянувши у відкритому судовому засіданні

апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю „Експлуатаційна компанія”

на Рішення Господарського суду міста Києва

від 17.03.2009р.

у справі №42/67 (суддя Паламар П.І.)

за позовом Акціонерної енергопостачальної компанії „Київенерго”

до Товариства з обмеженою відповідальністю „Експлуатаційна компанія”

про стягнення 203338,74 грн.

ВСТАНОВИВ:

Акціонерна енергопостачальна компанія “Київенерго” (далі - позивач) звернулася до з позовом про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю „Експлуатаційна компанія” (далі - відповідач) заборгованості за Договором №240912 від 23.10.2007р. на постачання теплової енергії у гарячій воді у загальному розмірі 203338,74 грн. (з них: 180667,99 грн. основний борг, 19438,90 грн. - збитки внаслідок інфляції, 3231,86 грн. - 3% річних), обґрунтовуючи свої вимоги тим, що заборгованість виникла внаслідок неналежного виконання відповідачем своїх договірних зобов'язань в частині повної та своєчасної оплати вартості поставленої енергії.

Відповідач не заперечував факту прострочення виконання грошових зобов'язань перед позивачем і в процесі судового розгляду повідомив про часткове погашення основного боргу.

Оскільки письмового відзиву на позов відповідач не надав, справа розглядалась місцевим господарським судом за наявними у справі матеріалами згідно зі ст. 75 Господарського процесуального кодексу України.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 17.03.2009р. у справі №42/67 позов було задоволено, присуджено до стягнення з відповідача на користь позивача 180667,99 грн. боргу, 19438,90 грн. збитків внаслідок інфляції, 3231,86 грн. 3% річних, 2033,39 грн. державного мита та 118,00 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

Не погоджуючись із вказаним Рішенням суду, відповідач звернувся до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просив Рішення Господарського суду міста Києва від 17.03.2009р. у справі №42/67 скасувати, прийнявши нове, яким в позові відмовити повністю.

Вимоги та доводи апеляційної скарги мотивовані тим, що судом першої інстанції було неповно з'ясовано обставини, які мають значення для справи, а також невірно застосовано норми матеріального і процесуального права і цієї частині вимог. Зокрема, відповідач наголошував на тому, що місцевий господарський суд відмовив в задоволенні клопотання відповідача про відкладення розгляду справи на іншу дату, внаслідок чого відповідач фактично був позбавлений права на судовий захист своїх прав та інтересів. Окрім того, на думку відповідача, при прийнятті оскаржуваного рішення судом приймалися до уваги лише доводи та докази, надані позивачем.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 29.04.2009р. апеляційну скаргу відповідача було прийнято до провадження та призначено до розгляду у судовому засіданні на 20.05.2009р.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 20.05.2009р., відповідно до ст. 77 Господарського процесуального кодексу України, розгляд справи було відкладено на 10.06.2009р.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 10.06.2009р., на підставі ст. 79 Господарського процесуального кодексу України, провадження у справі було зупинено до вирішення Вищим адміністративним судом України справи №8/131, предметом розгляду

якої є дійсність (відповідність вимогам законодавства) розпорядження Київської міської державної адміністрації №643 від 30.05.2007р. „Про затвердження тарифів на теплову енергію”, тоді як у господарській справі №42/67 вирішується спір про стягнення з відповідача заборгованості за договором про постачання теплової енергії у гарячій воді від 11.10.2005р., тарифи за яким розраховувались саме на підставі вищевказаного розпорядження Київської міської державної адміністрації №643 від 30.05.2007р.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 24.06.2011р. провадження у справ було поновлено, справу призначено до розгляду у судовому засіданні на 13.07.2011р.

Розпорядженням Заступника Голови Київського апеляційного господарського суду від 12.07.2011р. було змінено склад колегії суддів та передано справ для здійснення апеляційного провадження колегії у складі головуючого судді Лосева А.М., суддів Разіної Т.І., Шипка В.В.

В судовому засіданні 13.07.2011р. представник позивача надав письмові пояснення по справі, а також заперечував проти доводів відповідача, викладених в апеляційній скарзі, просив суд в задоволенні апеляційної скарги відмовити та залишити оскаржуване Рішення місцевого господарського суду без змін як таке, що прийняте з повним з'ясуванням обставин, які мають значення для справи, а також з дотриманням норм матеріального і процесуального права.

Представник відповідача у судовому засіданні 13.07.2011р. не з'явився, будь-яких заяв або клопотань з цього приводу до суду не надходило.

Оскільки явка представників сторін у судовому засіданні не була визнана судом обов'язковою, а також зважаючи на наявні в матеріалах справи докази належного повідомлення сторін про місце, дату та час судового розгляду, суд визнав за можливе розглядати справу у відсутність представника відповідача за наявними в справі матеріалами.

Розглянувши доводи апеляційної скарги, заслухавши пояснення представника позивача, перевіrivши матеріали справи, дослідивши докази, проаналізувавши на підставі встановлених фактичних обставин справи правильність застосування судом першої інстанції норм законодавства, колегія встановила наступне.

23.10.2007р. між позивачем, як постачальником, та відповідачем, як споживачем, було укладено договір на постачання теплової енергії у гарячій воді №240912 (далі - Договір), згідно з яким (розділи 1, 2) постачальник зобов'язався виробити та поставити теплову енергію споживачу для потреб опалення та гарячого водопостачання, а споживач зобов'язався отримати її та оплатити відповідно до умов, викладених в цьому Договорі. Сторони зобов'язались при виконанні умов цього Договору, а також при вирішенні всіх питань, що не обумовлені ним, керуватися тарифами, затвердженими Київською міською державною адміністрацією, чинним законодавством України, правилами користування теплової енергією, нормативними актами з питань користування, обліку та взаєморозрахунків за енергоносіями. Постачальник зобов'язався безперебійно постачати теплову енергію у вигляді гарячої води на межу балансової належності зі споживачем для потреб опалення в період опалювального сезону; для гарячого водопостачання протягом року згідно із заявленими споживачем величинами приєднаного теплового навантаження, зазначеними в додатку 1 до Договору. Споживач зобов'язався своєчасно сплачувати вартість спожитої теплової енергії в терміни та за тарифами, зазначеними у додатку 2 (том справи 1, аркуші справи 13-22).

Тарифи та порядок здійснення розрахунків за Договором визначені в Додатку №2 до нього, згідно з п.п.9, 10 якого споживач щомісяця з 12 по 15 число самостійно отримує оформлену постачальником платіжну вимогу-доручення на суму, яка включає загальну вартість теплової енергії поточного місяця та кінцеве сальдо розрахунків на початок поточного місяця за мінусом суми фактично сплаченої теплової енергії в поточному місяці; табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період та акт звірки, який оформлює і повертає один примірник постачальнику протягом двох днів з моменту їх одержання; щомісячно забезпечує не пізніше 10 числа місяця, наступного за розрахунковим, оплату коштів від населення за фактично спожиту теплову енергію на транзитний рахунок ГІОЦ КМДА; до 25 числа поточного місяця сплачує вартість теплової енергії, яка використовується орендарями на рахунок постачальника згідно з його розрахунком.

Обґрунтовуючи свої вимоги, позивач зазначав про те, що відповідач неналежним чином виконував свої договірні зобов'язання в частині повної та своєчасної сплати вартості поставленої теплової енергії, у зв'язку з чим за період з листопада 2007 по грудень 2008 року виникла заборгованість 180667 грн.

Зважаючи на відмову відповідача сплатити заборгованість в добровільному порядку, окрім вимог про стягнення основного боргу, позивач просив суд стягнути з відповідача інфляційні втрати та 3% річних.

Місцевий господарський суд задовольнив повністю, визнавши позовні вимоги нормативно та документально підтвердженими.

Апеляційний господарський суд погоджується з висновками суду першої інстанції, вважає їх обґрунтованими та такими, що відповідають фактичним обставинам справи, з наступних підстав.

Відповідно до ст. 626 Цивільного кодексу України договір є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків.

За договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується (ч.1 ст. 275 Господарського кодексу України).

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Зазначене також кореспондується зі ст. 526 Цивільного кодексу України, де встановлено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін) (ст. 530 Цивільного кодексу України).

Відповідно до ст. 525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Статтею 629 Цивільного кодексу України передбачено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно зі ст. ст. 610, 625 Цивільного кодексу України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання). Боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

Як вбачається з матеріалів справи, зокрема, звітів споживання теплової енергії та витягів з облікових карток (табуляграм), у період з листопада 2007 по грудень 2008 року позивачем поставлено, а відповідачем спожито теплової енергії на загальну суму 237 983,40 грн., однак відповідач, в порушення умов Договору, здійснив лише часткову її оплату у сумі 57 315,41 грн., внаслідок чого виникла заборгованість.

Дана обставина свідчить про неналежне виконання відповідачем своїх договірних зобов'язань в частині проведення своєчасної оплати за поставлену йому теплову енергію.

Апеляційний господарський суд погоджується з висновком місцевого господарського суду про те, що надане відповідачем платіжне доручення №2319 від 24.02.2009р. на суму 44100,00 грн. (том справи -1, аркуш справи 71) не може бути прийняте як доказ часткового погашення заборгованості, оскільки з названого платіжного доручення не вбачається, за який період здійснено платіж (за поточний або за минулі періоди).

Оскільки відповідачем не надано належних доказів сплати решти заборгованості за Договором у загальному розмірі 180 667,99 грн. (основний борг), позов в цій частині є обґрунтованим та таким, що підлягає задоволенню.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Зважаючи, що судом було встановлено факт прострочення відповідачем грошового зобов'язання за Договором, нарахування інфляційних втрат у сумі 19 438,90 грн. та 3% річних у розмірі 3 231,86 також є обґрунтованим.

Відносно посилення відповідача на неправомірне застосування позивачем тарифів на теплову енергію, затверджених розпорядженням Київської міської державної адміністрації №643 від 30.05.2007р., яке оскаржується у судовому порядку, що й було підставою для зупинення апеляційного провадження у даній господарській справі, необхідно зазначити наступне.

Дійсно, розпорядження Київської міської державної адміністрації №643 від 30.05.2007р., було скасовано постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2009р., залишеною без змін постановою Вищого адміністративного суду від 29.03.2011р. №К-18726/09. Однак, у зв'язку зі скасуванням цього розпорядження перерахунок вартості теплової енергії повинен здійснюватись на підставі розпорядження

Київської міської державної адміністрації №1575 від 30.10.2006р., яке було скасовано розпорядженням №643 від 30.05.2007р. При цьому слід зазначити, що тарифи, визначені розпорядженням Київської міської державної адміністрації №1575 від 30.10.2006р. (в редакції розпорядження №142 від 12.12.2007р.), ідентичні тим, які були затверджені розпорядженням №643 від 30.05.2007р., тому в даному випадку скасування розпорядження, застосованого позивачем, не впливає на загальний розмір заборгованості та не зменшує її.

Відносно посилання відповідача в апеляційній скарзі на порушення судом першої інстанції норм процесуального права, зокрема, ст. ст. 22, 77, 84 Господарського процесуального кодексу України, апеляційний господарський суд вважає за необхідне наголосити на наступному.

У відповідності до ст. 43 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом. Ніякі докази не мають для господарського суду заздальгідь встановленої сили. Визнання однією стороною фактичних даних і обставин, якими інша сторона обґрунтовує свої вимоги або заперечення, для господарського суду не є обов'язковим.

В ст. 4-2 Господарського процесуального кодексу України визначено, що правосуддя у господарських судах здійснюється на засадах рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом. Дана норма кореспондується зі ст. 22 Господарського процесуального кодексу України, в якій закріплено, що сторони користуються рівними процесуальними правами.

Вказані положення означають, що закон встановлює рівні можливості сторін і гарантує їм право на захист своїх інтересів. Принцип рівності учасників судового процесу перед законом і судом є важливим засобом захисту їх прав і законних інтересів, що унеможливорює будь-який тиск однієї сторони на іншу, ущемлення будь-яких процесуальних прав. Це дає змогу сторонам вчиняти передбачені законодавством процесуальні дії, реалізовувати надані їм законом права і виконувати покладені на них обов'язки.

У відповідності до ст. 4-3 Господарського процесуального кодексу України, судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, обґрунтовують свої вимоги і заперечення поданими судом доказами. Господарський суд створює сторонам та іншим особам, які беруть участь у справі, необхідні умови для встановлення фактичних обставин справи і правильного застосування законодавства.

Принцип змагальності тісно пов'язаний з процесуальною рівністю сторін і забезпечує повноту фактичного й доказового матеріалу, наявність якого є важливою умовою з'ясування обставин справи. Відповідно до вказаного принципу, особи, зацікавлені в результаті справи, вправі відстоювати свою правоту у спорі шляхом подання доказів; участі в дослідженні доказів, наданих іншими особами шляхом висловлення своєї думки з усіх питань, що підлягають розгляду у судовому засіданні. Змагальність є різновидом активності зацікавленої особи (сторони). Особи, які беруть участь у справі, вправі вільно розпоряджатися своїми матеріальними і процесуальними правами й активно впливати на процес з метою захисту прав і охоронюваних законом інтересів.

Згідно зі ст. 4-7 Господарського процесуального кодексу України судові рішення приймається суддею за результатами обговорення усіх обставин справи.

Як вбачається з матеріалів справи, з метою з'ясування причин виникнення спору місцевий господарський суд надав сторонам можливість подати докази на підтвердження їх вимог та заперечень і за результатами розгляду всіх обставин справи прийняв рішення, в якому, зокрема, знайшли відображення посилання на докази, на підставі яких прийнято рішення, що повністю відповідає вимогам ст. 84 Господарського процесуального кодексу України.

Проте відповідач своїми процесуальними правами не скористався, письмового відзиву (письмових пояснень), з якого б вбачалась позиція відповідача по суті спору або будь-яких доказів на підтвердження заперечень відповідача проти позову місцевому господарському суду надано не було.

Твердження про безпідставну відмову Господарським судом міста Києва у задоволенні клопотання відповідача про відкладення розгляду справи на іншу дату також не може бути прийнято до уваги, оскільки норми ст. 77 Господарського процесуального кодексу України надають суду право, а не встановлюють обов'язок за наявності певних умов відкласти розгляд справи на іншу дату або оголосити перерву.

Як вбачається з матеріалів справи, відповідач перед кожним засіданням звертався до суду першої інстанції з клопотанням про відкладення розгляду справи (том справи 1, аркуші справи 70, 77). Перше клопотання було задоволено судом, в задоволенні другого (подане до канцелярії суду 16.03.2009р.) відмовлено у зв'язку з необґрунтованістю.

До того ж, відповідачем не враховано обмеженість строку вирішення спору, встановлену в ст. 69 Господарського процесуального кодексу України. Жодних клопотань щодо продовження строку розгляду спору до місцевого господарського суду не надходило.

Окрім того, апеляційний суд вважає звернути увагу на те, що згідно з ч.2 ст. 104 Господарського процесуального кодексу України порушення або неправильне застосування норм процесуального права може бути підставою для скасування або зміни рішення лише за умови, якщо це порушення призвело до прийняття неправильного рішення.

Натомість, в апеляційній скарзі відповідач не заперечував факт існування заборгованості, яка виникла внаслідок порушення строків здійснення оплати за спожиту теплову енергію у гарячій воді, що й було підставою для звернення позивача з позовом до суду та нарахування інфляційних збитків і 3% річних, у зв'язку з чим твердження відповідача про прийняття місцевим господарським судом неправильного рішення у даній справі є невмотивованим та безпідставним.

При цьому, посилаючись на позбавлення можливості приймати участь під час розгляду справи в суді першої інстанції, відповідач в судових засіданнях апеляційного суду не подав до матеріалів справи жодних документів (доказів) або письмових пояснень по суті спору на підтвердження власної позиції та не заявляв відповідних заяв (клопотань), у зв'язку з чим справа розглядалась Київським апеляційним господарським судом у відповідності до ст. 75 Господарського процесуального кодексу за наявними в ній матеріалами.

В ст. ст. 32, 34 Господарського процесуального кодексу України зазначено, що доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути

підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Відповідач не надав суду належних та допустимих доказів на спростування обставин, викладених у позові, тоді як згідно з ч.1 ст. 33 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Доводи апеляційної скарги не знайшли свого підтвердження під час розгляду даної справи .

Зважаючи на вищенаведене, колегія суддів дійшла висновку про те, що Рішення Господарського суду міста Києва від 17.03.2009р. у справі №42/67 прийнято з повним та всебічним дослідженням обставин, які мають значення для справи, а також з дотриманням норм матеріального і процесуального права, у зв'язку з чим апеляційна скарга відповідача задоволенню не підлягає.

У зв'язку з відмовою в задоволенні апеляційної скарги, відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті державного мита за її подання і розгляд покладаються на відповідача (апелянта).

Керуючись ст. ст. 32-34, 49, 75, 77, 99, 101-105 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю „Експлуатаційна компанія” залишити без задоволення, а Рішення Господарського суду міста Києва від 17.03.2009р. у справі №42/67 без змін.
2. Матеріали справи №42/67 повернути до Господарського суду міста Києва.
3. Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена до суду касаційної інстанції у встановленому законом порядку та строки.

Головуючий суддяЛосєв А.М.

СуддіРазіна Т.І.

Шипко В.В.

19.07.11 (відправлено)

Категорія справи №

5011-30/5788-2012

: не визначено.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **27.07.2012**. Оприлюднено: **27.07.2012**.

Дата набрання законної сили: **05.07.2012**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б
тел. 284-18-98

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 5011-30/5788-2012 05.07.12

За позовом Публічного акціонерного товариства "Київенерго";

до Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія»

про стягнення 91252,81 грн.

Суддя Вашенко

Т.М.

Представники сторін:

від позивача Марковська В.В. -представник за довіреністю № 93/2012/02/13-19 від 13.02.12.

від відповідача Семененко Є.М. -представник за довіреністю № 832/ю від 16.01.12.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

На розгляд Господарського суду міста Києва передані позовні вимоги Публічного акціонерного товариства "Київенерго" до Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія» про стягнення з відповідача на користь позивача заборгованості за спожиту теплову енергію в сумі 91 252 грн. 81 коп., в тому числі 84777 грн. 80 коп. -сума основного боргу; 2558 грн. 72 коп. -3% річних, 3916 грн. 29 коп. -збитки завдані інфляцією, відповідно до умов договору на постачання теплової енергії у гарячій воді № 240910 від 22.10.07.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 07.05.12. порушено провадження у справі № 5011-30/5788-2012, розгляд справи було призначено на 22.05.12.

Представник сторін в судове засідання 22.05.12. з'явилися, надали документи на виконання вимог ухвали суду. Керуючись ст. 77 Господарського процесуального кодексу України, суд оголосив перерву в судовому засіданні до 26.06.12.

В судовому засіданні 26.06.12. представник позивача надав пояснення по суті спору, позовні вимоги підтримав. Представник відповідача надав пояснення по суті спору, позовні вимоги визнав частково в сумі 51677,80 грн. основного боргу, надав контррозрахунок розміру 3 % річних та збитків від інфляції.

Керуючись ст. 77 Господарського процесуального кодексу України, суд оголосив перерву в судовому засіданні до 05.07.12.

В судове засідання 05.07.12 представники сторін з'явилися, надали пояснення по суті спору, позивач позов підтримав, відповідач проти задоволення позовних вимог в частині стягнення 3 % річних та збитків від інфляції заперечує.

За результатами дослідження доказів, наявних в матеріалах справи, суд у нарадчій кімнаті, у відповідності до ст. ст. 82-85 Господарського процесуального кодексу України, ухвалив рішення у справі № 5011-30/5788-2012.

Розглянувши надані учасниками судового процесу документи і матеріали, заслухавши пояснення представника позивача, з'ясувавши обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги і заперечення проти позову, об'єктивно оцінивши в сукупності докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

22.10.07. між позивачем як правонаступником Акціонерної енергопостачальної компанії "Київенерго" та відповідачем було укладено договір № 240910 на постачання теплової енергії у гарячій воді, відповідно до умов якого позивач зобов'язався виробляти та постачати теплову енергію споживачу для потреб опалення та гарячого водопостачання, а відповідач зобов'язався отримати її та оплатити відповідно до умов, викладених в цьому договорі.

Відповідно до п.2.1 договору при виконанні умов цього договору, а також вирішенні всіх питань, що не обумовлені цим договором, сторони зобов'язуються керуватись тарифами, затвердженими КМДА, чинним законодавством України, правилами користування тепловою енергією, нормативними актами з питань користування, обліку та взаєморозрахунків за енергоносії .

Згідно з п.2.2.1 та 2.3.1 договору позивач постачає теплову енергію у гарячій воді на межу балансової належності із відповідачем для потреб: опалення -в період опалювального сезону, гарячого водопостачання протягом року, згідно із заявленими споживачем величинами приєднання теплового навантаження, зазначеними в додатку № 1.

Відповідно до п. 3 звертання-доручення про укладення договору визначення кількості спожитої протягом розрахункового періоду (місяця) теплової енергії здійснюється по приладах обліку.

У п. 9 додатку № 2 до Договору «Тарифи та порядок розрахунків»передбачено, що відповідач зобов'язаний щомісячно з 12 по 15 числа самостійно отримувати оформлену

постачальником платіжну вимогу доручення, табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період та акт звірки.

Відповідно до п.10 додатку № 2 до договору відповідач щомісяця:

- забезпечує не пізніше 10 числа місяця, наступного за розрахунковим, оплату коштів від населення за фактично спожиту теплову енергію на транзитний рахунок ГІОЦ КМДА;
- до 25 числа поточного місяця, сплачує вартість теплової енергії, яка використовується орендарями, на рахунок постачальника згідно з його розрахунком.

Відповідно до пунктів 6.11, 6.13 Правил користування електричною енергією, затверджених постановою Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України від 31.07.1996р. № 28 остаточний розрахунок споживача за електричну енергію, спожиту протягом розрахункового періоду, здійснюється на підставі виставленого постачальником електричної енергії рахунка відповідно до даних про фактичне споживання електричної енергії, визначеного за показами розрахункових засобів обліку, які фіксуються у терміни, передбачені договором, та/або розрахунковим шляхом у випадках, передбачених цими Правилами. Покази розрахункових засобів обліку знімаються представником електропередавальної організації (основного споживача) та підтверджуються споживачем відповідно до договору. За ініціативою однієї із сторін договору у ньому може бути передбачений інший порядок зняття показів розрахункових засобів обліку. Порядок зняття показів розрахункових засобів обліку зазначається у договорі про постачання електричної енергії. Тривалість періоду для здійснення споживачем розрахунків зазначається у договорі та/або на платіжному повідомленні і має не перевищувати 5 операційних днів з дня отримання рахунка для споживачів, які оплачують електричну енергію самостійно, і 10 операційних днів з дня отримання рахунка для споживачів, які здійснюють розрахунки через структурний підрозділ, який розташований в іншому місті. Дата оплати рахунка (здійснення розрахунку) визначається датою, на яку були зараховані кошти на поточний рахунок із спеціальним режимом використання постачальника електричної енергії за регульованим тарифом.

Строк дії договору відповідно до умов п. 4.1 договору встановлений з дня його підписання до 28.05.08. та вважається пролонгованим на кожний наступний рік, якщо за місяць до його закінчення про припинення договору не буде письмово заявлено однією із сторін. Доказів припинення договору в установленому порядку суду не надано.

Відповідно до вимог ст. 20 Закону України "Про тепlopостачання" тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Тарифи на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, крім тарифів на виробництво теплової енергії для суб'єктів господарювання, що здійснюють комбіноване виробництво теплової і електричної енергії та/або використовують нетрадиційні та поновлювані джерела енергії, затверджуються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, та органами місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законодавством.

Суду не надано доказів наявності між сторонами розбіжностей щодо обсягів спожитої за договором на постачання теплової енергії у гарячій воді № 240910.

Судом встановлено, що нарахування відповідачу за теплову енергію здійснюються відповідно до звернення-доручення про укладення договору по приладах обліку за

тарифами, встановленими і затвердженими розпорядженням КМДА, а з 01.01.11. - затверджені постановою Національної комісії регулювання електроенергетики, які можуть змінюватись в період дії договору.

Відповідно до п. 2.3.1. договору, споживач зобов'язується дотримуватися кількості споживання теплової енергії за кожним параметром в обсягах, які визначені у додатку №1, не допускаючи їх перевищення; своєчасно сплачувати вартість спожитої теплової енергії в терміни та за тарифами, зазначеними у додатку № 2.

Споживач має право перевіряти достовірність нарахувань та проведення розрахунків за теплову енергію, згідно з умовами договору (п. 2.5.2. договору).

Поясненнями позивача, поданим ним розрахунком, проведеним відповідно до вимог чинного законодавства та умов договору на підставі даних особових карток (табуляграм), відомостей обліку споживання теплової енергії за червень 2010 - квітень 2012 років підтверджується факт поставки відповідачу в цей період теплової енергії вартістю 305 771,42 грн.

Як вбачається з матеріалів справи та підтверджується поясненнями представників сторін, відповідач свої зобов'язання щодо оплати спожитої теплової енергії за вказаний період виконав частково, сплатив на рахунок позивача 254093, 62 грн.

Таким чином, станом на момент розгляду справи заборгованість відповідача перед позивачем становить 51677,80 грн.

Укладений між сторонами договір за своєю юридичною природою є договором енергопостачання.

За договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується (ч.1 ст. 275 ГК України).

Відповідно до вимог ч. 6 ст. 276 Господарського кодексу України розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону.

Згідно ст. 20 Закону України "Про теплопостачання", тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Тарифи на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії затверджуються органами місцевого самоврядування, крім теплової енергії, що виробляється суб'єктами господарювання, що здійснюють комбіноване виробництво теплової і електричної енергії та/або використовують нетрадиційні та поновлювані джерела енергії, на підставі розрахунків, виконаних теплогенеруючими, теплотранспортуючими та теплопостачальними організаціями за методиками, розробленими центральним органом виконавчої влади у сфері теплопостачання.

Згідно до п.1 ст.712 Цивільного кодексу України, за договором поставки постачальник, який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк товар у власність покупця, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до п.2 ст.712 Цивільного кодексу України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Частиною 2 ст.193 Господарського кодексу України встановлено, що кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язань, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Зазначене також кореспондується зі ст.ст.525, 526 Цивільного кодексу України, відповідно до яких зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог -відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться. Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до ст. 173 Господарського кодексу України, один суб'єкт господарського зобов'язання повинен вчинити певну дію на користь іншого суб'єкта, а інший суб'єкт має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Таким чином, враховуючи вищезазначене, факт наявності основної заборгованості за поставлену теплову енергію у відповідача перед позивачем в сумі 51677,80 грн. належним чином доведений, документально підтверджений і відповідачем не спростований, тому позовні вимоги в частині стягнення основного боргу в сумі 51677,80 грн. визнаються судом обґрунтовані та такими, що підлягають задоволенню.

В частині стягнення 13884,42 грн. суми основного боргу слід відмовити, оскільки вказана сума була сплачена відповідачем 02.04.12., тобто до звернення позивача з даним позовом до суду.

Отже, факт наявності основної заборгованості за договором на постачання теплової енергії у гарячій воді № 240910 від 22.10.07. за період з 01.06.2010 року по 01.04.2012 року у відповідача перед позивачем в сумі 51677,80 грн. належним чином доведений, документально підтверджений і відповідачем не спростований, тому позовні вимоги позивача визнаються судом обґрунтовані та такими, що підлягають задоволенню.

У зв'язку з неналежним виконання зобов'язань за договором на постачання теплової енергії у гарячій воді, позивач просить суд стягнути з відповідача на свою користь інфляційну складову боргу в сумі 3916,29 грн. та 3% річних в розмірі 2558,72 грн. за період прострочення вказаний в розрахунку.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Отже передбачене законом право кредитора вимагати сплати боргу з урахуванням, процентів річних та процентів за користування чужими грошовими коштами є способом захисту його майнового права та інтересу, суть яких полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утриманими ним грошовими коштами, належними до сплати кредитором.

Таким чином, інфляційні нарахування на суму боргу та проценти річних входять до складу грошового зобов'язання і не ототожнюються із санкціями за невиконання чи неналежне виконання грошових зобов'язань.

Дії відповідача є порушенням вимог договору, тому є підстави для застосування відповідальності за умовами договору та положень статті 625 Цивільного кодексу України.

Виходячи з вимог ст. 625 Цивільного кодексу України, що передбачають право кредитора вимагати сплати боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а не лише за ті періоди, коли індекс інфляції становив більше 100%. У поданому розрахунку позивач безпідставно не врахував індекси інфляції за період липня-серпня 2011 року. Отже, позивач має враховувати індекс інфляції за кожний місяць (рік) прострочення, незалежно від того, чи був в якийсь період індекс інфляції менше одиниці (тобто, мала місце не інфляція, а дефляція), тому суд здійснив власний розрахунок суми інфляційних витрат з урахуванням індексу інфляції за липень-серпень 2011 року.

За перерахунком суду розмір інфляційних витрат становить 2036,97 грн., що відповідає обґрунтованому контррозрахунку відповідача, в частині стягнення 1879,32 грн. інфляційної складової боргу слід відмовити.

За перерахунком суду розмір 3 % річних від простроченої суми складає 1803,62 грн., що відповідає обґрунтованому контррозрахунку відповідача, в частині стягнення 755,10 грн. слід відмовити.

Відповідно до ч.1 статті 32 ГПК України, доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Згідно з ч.1 статті 33 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Статтею 34 ГПК України передбачено, що господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи.

Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Відповідно до положень статті 49 ГПК України, при частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. ст. 32, 33, 34, 44, 49, ст.ст. 82 - 85 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

В И Р І Ш И В :

1. Позов Публічного акціонерного товариства "Київенерго" задовольнити частково.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія»(04205 м. Київ, вул. Тимошенка, 29-Б, ідентифікаційний код 32380022) з будь-якого рахунку, виявленого державним виконавцем в процесі виконання рішення, на користь Публічного

акціонерного товариства "Київенерго" (01001, м. Київ, пл. І Франка, 5, ідентифікаційний код 00131305) 51 677 (п'ятдесят одну тисячу шістсот сімдесят сім) грн. 80 коп. боргу за спожиту теплову енергію, 2 036 (дві тисячі тридцять шість) грн. 97 коп. інфляційної складової боргу за весь час прострочення, 1803 (одну тисячу вісімсот три) грн. 62 коп. - три проценти річних з простроченої суми, 1110 (одну тисячу сто десять) грн. 37 коп. судового збору.

3. В іншій частині позовних вимог відмовити.

4. Після набрання рішенням законної сили видати наказ.

5. Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 09.07.12.

**Суддя
Ващенко**

Т.М.

Категорія справи №

37/401

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **10.11.2010**. Оприлюднено: **10.11.2010**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 37/40104.10.10

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго»

До Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ"

Простягнення 190958,80 грн.

Суддя Гавриловська І.О.

У судових засіданнях брали участь:

Від позивача: Гаркавенко С.В., дов. № ДО7-2010/06/03-1 від 03.06.2010 р.

Від відповідача: Єсик Т.О., дов. № 11-1 від 12.11.2009 р.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

На розгляд Господарського суду міста Києва передані позовні вимоги Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» до Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ" про стягнення 153589,41 грн. основного боргу, 28663,10 грн. інфляційної складової боргу та 8616,59 грн. трьох відсотків річних та 89,70 грн. пені у зв'язку з неналежним виконанням відповідачем своїх зобов'язань за договором № 8373148 від 01.10.2003 р. на постачання теплової енергії у гарячій воді.

Ухвалою суду від 30.08.2010 р. було порушено провадження у даній справі № 37/401 та призначено її розгляд на 27.09.2010 року, зобов'язано сторін надати певні документи.

Представник позивача у судовому засіданні 27.09.2010 р. позовні вимоги підтримав, просив їх задовольнити, на виконання вимог ухвали суду від 30.08.2010 р. надав витребувані документи та надав довідку про надходження коштів за спожиту теплову енергію.

Представник відповідача надав суду клопотання про зупинення провадження у справі № 37/401, у зв'язку з тим, що справа № 37/401 та справа 8/131 є пов'язаними і розгляд даної справи є неможливим до вирішення справи № 8/131.

У судовому засіданні 27.09.2010 р. судом було оголошено перерву до 04.10.2010 р. для надання позивачем інформації про розпорядження, які застосовувались при нарахуванні тарифу за спожиту теплову енергію.

Через службу діловодства Господарського суду м. Києва 30.09.2010 р. надійшло клопотання відповідача про відкладення розгляду справи у зв'язку з неможливістю його представника бути присутнім у призначеному судовому засіданні.

Розглянувши дане клопотання, суд його відхилив.

Представник позивача у судовому засіданні 04.10.2010 р. повторно підтримав позовні вимоги, просив їх задовольнити.

Представник відповідача у призначене судове засідання не з'явився, про причини неявки суду не повідомив, хоча був належним чином повідомлений про призначене судове засідання, відзиву на позов не надав

Розглянувши подані матеріали справи та заслухавши пояснення представників сторін, Господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

Між Акціонерною енергопостачальною компанією «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» (енергопостачальна організація) та Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ" (абонент) був укладений договір № 8373148 від 01.10.2003 р. про постачання теплової енергії у гарячій воді, відповідно до умов якого енергопостачальна організація постачає теплову енергію у вигляді гарячої пари на потреби: опалення та вентиляцію – в період опалювального сезону; гарячого водопостачання - протягом року; в кількості та в обсягах згідно з додатком № 1 до договору.

Умови зазначеного договору свідчать про те, що за своєю правовою природою він є договором енергопостачання.

У відповідності до частини 1 статті 275 Господарського кодексу України, за договором енергопостачання підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі-енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її

використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

Пунктом 2.3.1 договору № 8373148 від 01.10.2003 р. передбачено, що споживач зобов'язується додержуватися кількості спожитої теплової енергії по кожному параметру в обсягах, які визначені у додатку 1 до договору, не допускаючи їх перевищення, своєчасно оплачувати вартість спожитої теплової енергії.

Відповідно до пункту 4 додатку № 1 до вищевказаного договору, дата зняття абонентом показників приладів обліку – по 30 число поточного місяця; надання звіту в МВРТ № 7 – не пізніше двох робочих днів. При відсутності звіту розрахунок виконується згідно максимальних договірних навантажень.

Згідно з п 5.1. договору № 8373148 від 01.10.2003 р. визначення кількості спожитої енергії проводиться по приладах обліку.

В додатку 4 до договору № 8373148 від 01.10.2003 р. визначено порядок розрахунків за теплову енергію.

Пунктом 5 зазначеного додатку передбачено, що абонент щомісяця з 12 по 15 число самостійно отримує у районному відділі теплосбиту табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період, акт звірки на початок розрахункового(один примірник оформленого акту звірки абонент повертає в РВТ).

Відповідно до п.3 додатку № 4 до договору, при перевищенні фактичного використання теплової енергії понад заявлену, ця кількість перевищення самостійно оплачується абонентом не пізніше 28 числа поточного місяця.

Позивач пояснив, що ним належним чином виконувалися зобов'язання за договором № 8353066 від 01.10.2003 р., тоді як відповідач свої зобов'язання за зазначеним договором належним чином не виконав, внаслідок чого за період з 01.12.2008 р. до 01.08.2010 р. у нього виникла заборгованість за використану теплову енергію в розмірі 153589,41 грн., що підтверджується довідкою про розрахунок основного боргу, табуляграмами споживання та відомостями обліку.

Враховуючи наведене, позивач у своїй позовній заяві просив суд стягнути з відповідача 153589,41 грн. основного боргу, 28663,10 грн. інфляційної складової боргу та 8616,59 грн. трьох відсотків річних та 89,70 грн. у зв'язку з неналежним виконанням відповідачем своїх зобов'язань за договором № 8373148 від 01.10.2003 р. на постачання теплової енергії у гарячій воді.

Оцінюючи подані сторонами докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, та враховуючи, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, суд вважає, що вимоги позивача підлягають задоволенню частково з наступних підстав.

Частина 1 статті 193 Господарського кодексу України встановлює, що суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання – відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться і до виконання господарських договорів

застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Частиною 2 статті 193 Господарського кодексу України визначено, що кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу. Порухення зобов'язань є підставою для застосування господарських санкцій, передбачених цим Кодексом, іншими законами або договором.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Відповідно до статей 525, 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватись належним чином, відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог – відповідно до звичаїв ділового обороту та інших вимог, що звичайно ставляться, одностороння відмова від виконання зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Згідно зі статтею 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим до виконання сторонами.

Згідно частини 1 статті 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

Відповідно до статті 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Позивач у судовому засіданні 27.09.2010 р надав довідку про надходження коштів за спожиту від АК «Київенерго» теплову енергію від Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ", з якої вбачається, що відповідачем 13.08.2010 р. був частково погашений основний борг у розмірі 571,46 грн. Оскільки даний борг був погашений до моменту подання Акціонерною енергопостачальною компанією «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» позову до Господарського суду міста Києва, у позивача не було підстав звертатися до суду з позовом в частині стягнення 571,46 грн. основного боргу, у зв'язку з чим суд відмовляє в задоволенні позовних вимог в цій частині.

Згідно зі статтею 32 Господарського процесуального кодексу України, доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до статті 33 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Таким чином, враховуючи те, що наявні у справі матеріали свідчать про обґрунтованість вимог позивача в частині стягнення 153017,95 грн. основного боргу, а відповідач в установленому законом порядку обставини, які повідомлені позивачем, не спростував, розміру позовних вимог не оспорив та не довів суду належними і допустимими доказами

належного виконання ним своїх зобов'язань, то позов Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного підрозділу «Енергозбут Київенерго» в частині стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ" суми основного боргу у розмірі 153017,95 грн. визнається судом таким, що підлягає задоволенню.

Акціонерна енергопостачальна компанія «Київенерго» в особі Структурного підрозділу «Енергозбут Київенерго» просить суд також стягнути з відповідача 28663,10 грн. інфляційної складової боргу та 8616,59 грн. трьох відсотків річних у зв'язку з неналежним виконанням відповідачем грошового зобов'язання за договором № 8373148 від 01.10.2003 р.

Згідно зі ст. 614 Цивільного кодексу України, особа, яка порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини (умислу або необережності), якщо інше не встановлене договором або законом. Особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Таким чином, частина 1 статті 625 Цивільного кодексу України встановлює виняток із загального правила статті 614 Цивільного кодексу України, що закріплює принцип вини як підставу відповідальності боржника.

Отже, відсутність у боржника грошей у готівковій формі або грошових коштів на його рахунку в банку, і як наслідок, неможливість виконання ним грошового зобов'язання, якщо навіть у цьому немає його провини, не звільняють боржника від відповідальності за прострочення грошового зобов'язання.

Слід зазначити, що передбачене законом право кредитора вимагати стягнення боргу враховуючи індекс інфляції та відсотків річних є способом захисту майнових прав та інтересів кредитора, сутність яких складається з відшкодування матеріальних втрат кредитора та знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів, а також отримання компенсації (плати) від боржника за користування ним грошовими коштами, які належать до сплати кредитору.

При дослідженні наданого позивачем розрахунку інфляційних нарахувань судом було встановлено, що позивач при даному розрахунку не врахував того, що індекс інфляції у липні та серпні 2009 року становив відповідно 99,9 % та 99,8 %, квітні, травні, червні та серпні 2010 - 99,7 %, 99,4 %, 99,6 % та 99,8 %, у зв'язку з чим судом було виконано власний розрахунок інфляційних нарахувань, у відповідності до якого стягненню з Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ" підлягають 25363,66 грн. інфляційних нарахувань.

Враховуючи наведене, згідно з розрахунком суду, з відповідача підлягають стягненню 25363,66 грн. інфляційних нарахувань та 8616,59 грн. річних відсотків.

Також позивач просить стягнути з відповідача 89,70 грн. пені за порушення договірних зобов'язань, посилаючись на пункт п. 7 додатку 4 до договору № 8373148 від 01.10.2003 р., яким передбачено, що за несвоєчасне внесення платежів на початок кожного розрахункового періоду нараховується пеня в розмірі 0,5 % за кожний день до моменту його повного погашення, але не більше суми обумовленої чинним законодавством України.

Відповідно до статті 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом. Зокрема сплата неустойки.

Згідно з частиною 1 статті 546 Цивільного кодексу України виконання зобов'язання може забезпечуватися неустойкою, порукою, гарантією, заставою притриманням, завдатком.

Відповідно до статті 549 Цивільного кодексу України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторі у разі порушення боржником зобов'язання за кожний день прострочення виконання.

Частина 2 статті 551 Цивільного кодексу України визначає, що якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

Згідно з Законом України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» від 22.11.1996 р. із змінами і доповненнями, розмір пені не може перевищувати подвійної облікової ставки НБУ, яка діяла в період за який нараховується пеня.

У зв'язку з тим, що своє підтвердження знайшло несвоєчасне виконання відповідачем зобов'язання стосовно сплати суми основного боргу, то з відповідача підлягає стягненню 89,70 грн. пені.

Враховуючи вищевикладене, позов Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» підлягає задоволенню частково.

Витрати по сплаті державного мита та витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу, відповідно до статті 49 Господарського процесуального кодексу України, покладаються на сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити частково.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕКСПЛУАТАЦІЙНА КОМПАНІЯ" (04205, м. Київ, вул. Тимошенка, 29-Б, ідентифікаційний код 32380022) на користь Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» (пл. Івана Франка, 5, м. Київ, 01001, ідентифікаційний код 00131305) в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» (вул. Мельникова, 31, м. Київ, 04050, ідентифікаційний код 26187763) 153017 (сто п'ятдесят три тисячі сімнадцять) грн. 95 коп. основного боргу, 25363 (двадцять п'ять тисяч триста шістьдесят три) грн. 66 коп. інфляційної складової боргу, 8616 (вісім тисяч шістьсот шістнадцять) грн. 59 коп. трьох відсотків річних, 89 (вісімдесят дев'ять) грн. 70 коп. пені, 1870 (одна тисяча вісімсот

сімдесят) грн. 88 коп. витрат по сплаті державного мита та 231 (двісті тридцять одну) грн. 22 коп. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

3. В задоволенні решти позовних вимог відмовити.

4. Після набрання рішенням законної сили видати наказ.

5. Дане рішення набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його прийняття і може бути оскаржене в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Суддя

Гавриловська І.О.

Категорія справи №

61/85

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **02.04.2011**. Оприлюднено: **02.04.2011**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 61/8511.03.11

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі

Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго»

до Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія»

про стягнення 359 448 грн. 92 коп.

Суддя Івченко А.М.

Представники

Позивача:Півень Д.О. - дов. № Д07/2011/02/01-1 від 01.02.2011

Відповідача:Семененко Є.М. –дов. № 1701-01 від 17.01.2011

У судовому засіданні 11.03.2011 оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

На розгляд Господарського суду міста Києва передані позовні вимоги Акціонерної енергопостачальної компанії “Київенерго” в особі Структурного відокремленого підрозділу “Енергозбут Київенерго” про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю “Експлуатаційна компанія” 359 448 грн. 92 коп., із них: 303 358 грн. 04 коп. –сума основного боргу, 40 892 грн. 65 коп. –встановлений індекс інфляції, 12 598 грн. 08 коп. - 3 % річних, 2 600 грн. 15 коп. - пеня.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 11.02.2011 порушено провадження у справі № 61/85, розгляд справи призначено на 11.03.2011 о 10:30.

У судовому засіданні 11.03.2011 представник позивача подав заяву про уточнення позовних вимог. Відповідно до поданої заяви просить суд стягнути з відповідача 221 959 грн. 33 коп. - сума основного боргу за спожиту теплову енергію, 49 493 грн. 01 коп. –встановлений індекс інфляції, 13 936 грн. 56 коп. - 3 % річних. Суд розцінює дану заяву позивача про уточнення позовних вимог, як заяву про зменшення розміру позовних вимог, відповідно до ст. 22 ГПК України. Крім того, позивач просить суд стягнути також з відповідача суму пені в розмірі 2600 грн. 15 коп.

У судовому засіданні 11.03.2011 представник відповідача в усних поясненнях проти позову заперечував.

Судом, у відповідності з вимогами ст. 81-1 ГПК України, складено протокол судового засідання, який долучено до матеріалів справи.

Дослідивши наявні у матеріалах справи докази, заслухавши пояснення представників сторін, суд –

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до ст. 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Згідно з п. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Як вбачається з матеріалів справи, 12.02.2004 між Акціонерною енергопостачальною компанією “Київенерго” (надалі –«Енергопостачальна організація») та Товариством з обмеженою відповідальністю “Експлуатаційна компанія” (надалі –«Абонент») було укладено Договір № 240069 на постачання теплової енергії у гарячій воді (надалі –Договір).

Частина 1 ст. 275 Господарського кодексу України визначає, що за договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

Згідно частини 1 статті 714 Цивільного кодексу України, за договором постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу одна сторона (постачальник) зобов'язується надавати другій стороні (споживачеві, абонентові) енергетичні та інші ресурси, передбачені договором, а споживач (абонент) зобов'язується оплачувати вартість прийнятих ресурсів та дотримуватись передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного та іншого обладнання.

Відповідно до п. п. 2.2.1 позивач зобов'язувався постачати теплову енергію у вигляді гарячої води на потреби: опалення та вентиляцію –в період опалювального сезону; гарячого

водопостачання –протягом року; в кількості та в обсягах згідно з Додатком № 1 до цього Договору.

В Додатку № 4 до Договору № 240069 сторони обумовили порядок розрахунків на теплову енергію, згідно якого «Абонент»до початку розрахункового періоду (місяця) сплачує «Енергопостачальній організації»вартість заявленої у договорі теплової енергії на розрахунковий період, з урахуванням сальдо розрахунків на початок місяця, або оформляє договір про заставу майна, згідно Закону України “Про заставу”, як засіб гарантії сплати спожитої теплової енергії.

«Абонент»щомісяця з 12 по 15 число самостійно отримує у районному відділі теплосбиту № 3 за адресою: вул. Жилинська, буд. № 37/48, розрахункова група, табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період, акт звірки на початок розрахункового періоду (один примірник оформленого акту звірки «Абонент»повертає в РВТ). В разі якщо «Абонент»розраховується за показниками приладів обліку: - при перевищенні фактичного використання теплової енергії понад заявленого та сплаченого до початку розрахункового періоду, ця кількість перевищення самостійно сплачується «Абонентом»не пізніше 28 числа поточного місяця. У випадку, якщо фактичне використання теплової енергії нижче від заявленого та сплаченого до початку розрахункового періоду, сальдо розрахунків визначається за фактичними показниками приладів обліку.

Відповідач, в порушення умов Договору за спожиту теплову енергію в гарячій воді за період з січня 2009 по грудень 2010 повністю не розрахувався, що підтверджується обліковими картками за спірний період, належним чином завірені копії яких долучені до матеріалів справи та розрахунком позивача.

У відповідності до ст. 36 Господарського процесуального кодексу України, письмовими доказами є документи і матеріали, які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору.

Відповідно до ст. 173 Господарського кодексу України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Як визначено частиною 1 статті 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання –відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Відповідно до частини 2 статті 193 Господарського кодексу України зазначено, що кожна сторона повинна вжити заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Відповідно до статті 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватись належним чином, відповідно до умов договору та вимог ЦК України, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог –відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Статтею 525 Цивільного кодексу України встановлено, що одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до статті 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Частинами 6, 7 статті 276 Господарського кодексу України встановлено, що розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону. Оплата енергії, що відпускається, здійснюється, як правило, у формі попередньої оплати. За погодженням сторін можуть застосовуватися планові платежі з наступним перерахунком або оплата, що провадиться за фактично відпущену енергію.

Згідно ст. 20 Закону України "Про теплопостачання", тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Тарифи на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії затверджуються органами місцевого самоврядування, крім теплової енергії, що виробляється суб'єктами господарювання, що здійснюють комбіноване виробництво теплової і електричної енергії та/або використовують нетрадиційні та поновлювані джерела енергії, на підставі розрахунків, виконаних теплогенеруючими, теплотранспортуючими та теплопостачальними організаціями за методиками, розробленими центральним органом виконавчої влади у сфері теплопостачання.

Зважаючи на встановлені факти та вимоги вищезазначених правових норм, а також враховуючи, що відповідач в установленому порядку обставини, які повідомлені позивачем, не спростував, суд приходить до висновку, що позов в частині стягнення основного боргу в розмірі 221 959 грн. 33 коп. (враховуючи заяву позивача про уточнення позовних вимог) нормативно та документально доведений, а тому підлягає задоволенню.

Крім того, позивач просить суд на підставі ст. 625 Цивільного кодексу України стягнути з відповідача на свою користь 49 493 грн. 01 коп. –встановлений індекс інфляції та 13 936 грн. 56 коп. - 3 % річних.

Згідно зі ст. 611 ЦК України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

Відповідно до частини 2 статті 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Отже, відсутність у боржника грошей у готівковій формі або грошових коштів на його рахунку в банку, і як наслідок, неможливість виконання ним грошового зобов'язання, якщо навіть у цьому немає його провини, не звільняють боржника від відповідальності за прострочення грошового зобов'язання.

Слід зазначити, що передбачене законом право кредитора вимагати стягнення боргу враховуючи індекс інфляції та відсотків річних є способом захисту майнових прав та інтересів кредитора, сутність яких складається з відшкодування матеріальних втрат кредитора та знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів, а також отримання компенсації (плати) від боржника за користування ним грошовими коштами, які належать до сплати кредитору.

Таким чином, вимоги в частині стягнення з відповідача 49 493 грн. 01 коп. –встановлений індекс інфляції та 13 936 грн. 56 коп. - 3 % річних визнаються судом обґрунтованими, а отже такими, що підлягають задоволенню.

Також позивачем заявлено вимоги про стягнення з відповідача суми пені в розмірі 2 600 грн. 15 коп.

В обґрунтування своїх вимог, позивач посилається на п. 7 Додатку № 4 до Договору, відповідно до якого встановлено, що «Абоненту»на суму боргу на початок кожного розрахункового періоду (місяця) «Енергопостачальною організацією»нараховується пеня в розмірі 0, 5 % за кожний день до моменту його повного погашення, але не більше суми обумовленої чинним законодавством України.

Пунктом 1 ст. 216 Господарського кодексу України встановлено що, учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених цим Кодексом, іншими законами та договором.

Згідно п. 1 ст. 218 Господарського кодексу України, підставою господарсько-правової відповідальності учасника господарських відносин є вчинене ним правопорушення у сфері господарювання.

Відповідно до п. 1 ст. 230 Господарського кодексу України, штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Відповідно до ст. 549 Цивільного кодексу України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання.

Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Частина 2 ст. 551 Цивільного кодексу України визначає, що якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

Одним із правових наслідків порушення зобов'язання, згідно ст. 611 Цивільного кодексу України є сплата боржником неустойки.

Згідно з ч. 2 ст. 343 Господарського кодексу України платник грошових коштів сплачує на користь одержувача цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін, але не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Стаття 3 Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» встановлює, що розмір пені, передбачений статтею 1 цього Закону, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Перевіливши розрахунок пені та враховуючи положення ч. 6 статті 232 Господарського кодексу України, суд приходить до висновку про задоволення вимог в частині стягнення пені в сумі 2 600 грн. 15 коп.

Відповідно до ст. 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Відповідно до статей 627, 629 Цивільного кодексу України, сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості. Договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин в їх сукупності, та враховуючи, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень, суд дійшов висновку, що заявлені Акціонерною енергопостачальною компанією «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» вимоги документально підтверджені, а отже такі, що підлягають частковому задоволенню.

Витрати по оплаті державного мита та інформаційно-технічне забезпечення судового процесу покладаються на відповідача, відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 33, 49, 82-85 ГПК України, Господарський суд міста Києва, –

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія» (04205, м. Київ, вул. Тимошенка, 29-б; код ЄДРПОУ 32380022) на користь Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» (01001, м. Київ, пл. І.Франка, 5, код ЄДРПОУ 00131305) 221 959 (двісті двадцять одна тисяча дев'ятсот п'ятдесят дев'ять) грн. 33 коп. - сума основного боргу за спожиту теплову енергію, 49 493 (сорок дев'ять тисяч чотириста дев'яносто три) грн. 01 коп. – встановлений індекс інфляції, 13 936 (тринадцять тисяч дев'ятсот тридцять шість) грн. 56 коп. - 3 % річних, 2 600 (дві тисячі шістсот) грн. 15 коп. – пені, 2879 (дві тисячі вісімсот сімдесят дев'ять) грн. 89 коп. – державного мита та 189 (сто

вісімдесят дев'ять) грн. 08 коп. - витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу.

3. Після набрання рішенням законної сили видати наказ.

4. Рішення набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його підписання.

Суддя

А.М.

Івченко

Дата

підписання

рішення

16.03.2011

Категорія справи №

910/9858/16

: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Розрахунки за продукцію, товари, послуги; За спожиті енергоносії.

Надіслано судом: **18.07.2016**. Зареєстровано: **20.07.2016**. Оприлюднено: **22.07.2016**.

Дата набрання законної сили: **29.07.2016**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В,
тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua**РІШЕННЯ**

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14.07.2016 **Справа № 910/9858/16**

Господарський суд міста Києва у складі судді Павленка Є.В., за участі секретаря судового засідання Коновалова С.О., розглянувши матеріали справи за позовом публічного акціонерного товариства "Київенерго" (далі - Товариство) до Управління житловими будинками Управління справами Верховної Ради України (далі - Управління) про стягнення 802 505,75 грн.,

за участі представників:

позивача: Телегіна Д.В., за довіреністю від 11 листопада 2015 року № 91/2015/11/11-5,

відповідача: не з'явились,

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

У травні 2016 року Товариство звернулось до Господарського суду міста Києва з вказаним позовом, посилаючись на те, що всупереч умов укладеного між ним та відповідачем договору № 520104 на постачання теплової енергії у гарячій воді від 1 грудня 1999 року останній не в повному обсязі оплатив спожиту в період з листопада 2014 року по вересень 2015 року теплову енергію, заборгувавши 517 594,07 грн. Так, посилаючись на статті 526, 546, 550, 552, 611, 625 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) та статтю 193 Господарського кодексу України (далі - ГК України), позивач просив суд стягнути з Управління вищезазначену суму боргу, а також 261 233,06 грн. інфляційних втрат та три проценти річних у розмірі 23 678,63 грн., нарахованих за період з листопада 2014 року по березень 2016 року в зв'язку з несвоєчасним проведенням розрахунків.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 31 травня 2016 року порушено провадження в справі № 910/9858/16 та призначено її розгляд на 30 червня 2016 року.

30 червня 2016 року розгляд справи відкладено на 14 липня 2016 року, про що судом винесено відповідну ухвалу.

Під час судового засідання 19 травня 2016 року представник позивача просив задовольнити позовні вимоги в повному обсязі, посилаючись на обставини та факти, викладені в позовній заяві.

Відповідач у призначене судове засідання явку свого повноважного представника не забезпечив, витребуваних судом документів не надав, будь-яких обґрунтованих заяв чи клопотань про відкладення розгляду справи із зазначенням підстав щодо своєї неявки не направив.

Відповідно до статті 64 Господарського процесуального кодексу України (далі - ГПК України) ухвала про порушення провадження у справі надсилається сторонам за повідомленою ними господарському суду поштовою адресою. У разі ненадання сторонами інформації щодо їх поштової адреси, ухвала про відкриття провадження у справі надсилається за адресою місцезнаходження (місця проживання) сторін, що зазначена в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців. У разі відсутності сторін за такою адресою, вважається, що ухвала про порушення провадження у справі вручена їм належним чином.

За змістом цієї норми, зокрема, у разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою суду стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом.

Аналогічна правова позиція викладена у пункті 3.9.1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26 грудня 2011 року № 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції".

Ухвали суду про порушення провадження у даній справі від 31 травня 2016 року та про відкладення розгляду справи від 30 червня 2016 року надіслані відповідачу за адресою, вказаною в позовній заяві та Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

Отже, за змістом вищезазначеної норми відповідач завчасно та належним чином повідомлений про місце, дату та час судового засідання. Крім того, йому надавалося достатньо часу для подання заяв, клопотань, письмових пояснень та додаткових документів.

За таких обставин суд не вбачає підстав для відкладення розгляду справи та відповідно до статті 75 ГПК України здійснює її розгляд за наявними матеріалами без участі представника відповідача.

Дослідивши матеріали справи, перевіrivши відповідність наявних у матеріалах справи копій поданих позивачем документів їх оригіналам, заслухавши пояснення представника позивача, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд

ВСТАНОВИВ:

1 грудня 1999 року між акціонерною енергопостачальною компанією "Київенерго" (правонаступником якої є позивач) та Управлінням було укладено договір на постачання теплової енергії у гарячій воді № 520104 (далі - договір), відповідно до якого постачальник зобов'язався виробити та поставити теплову енергію споживачу для потреб опалення та гарячого водопостачання, а споживач зобов'язався отримати її та оплатити відповідно до умов, викладених в цьому договорі.

Відповідності пункту 2.1. правочину сторони зобов'язались при виконанні умов договору, а також при вирішенні всіх питань, що не обумовлені цим договором, керуватися тарифами, затвердженими Київською міською державною адміністрацією, чинним законодавством України, Правилами користування тепловою енергією, нормативними актами з питань користування, обліку та взаєморозрахунків за енергоносіями.

Згідно з пунктом 2.2.1. договору Товариство зобов'язалось безперебійно постачати теплову енергію у вигляді гарячої води на потреби: опалення та вентиляцію - у період опалювального сезону; для гарячого водопостачання - протягом року, у кількості та обсягах згідно з додатком № 1 до цього договору.

Умовами пункту 5.1. укладеної угоди визначено, що облік споживання абонентом теплової енергії проводиться розрахунковим способом.

Пунктом 2 додатку № 4 до договору передбачено, що Управління зобов'язалось самостійно щомісячно з 12 по 15 число отримувати у РВТ № 5 за адресою: вулиця Товарна, 1, табуляграму фактичного споживання теплової енергії за попередній період, акт звірки на початок розрахункового періоду та платіжну вимогу-доручення, куди включена вартість теплової енергії на поточний місяць, з урахуванням остаточного сальдо розрахунків на початок розрахункового періоду.

Згідно з пунктом 3 додатку № 4 сплату відповідач зобов'язався виконувати не пізніше 25 числа поточного місяця.

Відповідно до пунктів 8.1. та 8.4. укладеного правочину договір набуває чинності з дня його підписання та діє до 31 грудня 2000 року, а також вважається пролонгованим на кожний наступний рік, якщо за місяць до закінчення строку його дії не буде письмово заявлено однією із сторін про його припинення.

Доказів того, що однією із сторін було виявлено небажання продовжувати договірні відносини шляхом звернення за місяць до закінчення його строку дії не подано, а отже укладена угода неодноразово пролонгована та наразі є продовженою.

На виконання вказаних умов договору у період з листопада 2014 року по вересень 2015 року позивач поставив Управлінню теплову енергію на загальну суму 1 392 756,66 грн., що підтверджується наявними в матеріалах справи обліковими картками.

Відповідач у період з листопада 2014 року по лютий 2016 року лише частково сплатив вартість спожитої теплової енергії в розмірі 875 162,59 грн., заборгувавши таким чином Товариству 517 594,07 грн.

Частинами 1 та 2 статті 509 ЦК України встановлено, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або

утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Пунктом 1 частини 2 статті 11 ЦК України передбачено, що однією з підстав виникнення цивільних прав та обов'язків є договори та інші правочини.

Договір є обов'язковим для виконання сторонами (стаття 629 ЦК України).

Статтею 526 ЦК України встановлено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

За статтею 655 ЦК України за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Частинами 1-3 статті 692 ЦК України передбачено, що покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару.

Згідно з частиною 1 статті 275 ГК України за договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару, гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

Відповідно до частин 6 та 7 статті 276 ГК України розрахунки за договорами енергопостачання здійснюються на підставі цін (тарифів), встановлених відповідно до вимог закону. Оплата енергії, що відпускається, здійснюється, як правило, у формі попередньої оплати. За погодженням сторін можуть застосовуватися планові платежі з наступним перерахунком або оплата, що провадиться за фактично відпущеною енергією.

Згідно зі статтею 20 Закону України "Про теплопостачання" тарифи на теплову енергію, реалізація якої здійснюється суб'єктами господарювання, що займають монопольне становище на ринку, є регульованими. Тарифи на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, крім тарифів на виробництво теплової енергії для суб'єктів господарювання, що здійснюють комбіноване виробництво теплової і електричної енергії та/або використовують нетрадиційні та поновлювані джерела енергії, затверджуються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, та органами місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законодавством.

Факт споживання відповідачем теплової енергії у гарячій воді, поставленої позивачем як енергопостачальною компанією у спірний період, підтверджується відомостями обліку спожитої теплової енергії, табуляграмами фактичного споживання енергії, довідками про надходження коштів в погашення боргу за спожиту електричну енергію, які долучені до матеріалів справи.

Згідно з частиною 1 статті 530 ЦК України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк.

За частиною 1 статті 612 ЦК України боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Відповідно до частини 1 статті 193 ГК України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Згідно з вимогами статті 33 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог та заперечень. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування (частина 2 статті 34 ГПК України).

Враховуючи те, що сума основного боргу за поставлену та спожиту теплову енергію, яка складає 517 594 грн., підтверджена належними доказами, наявними в матеріалах справи, і відповідач на момент прийняття рішення не надав документів, які б могли свідчити про погашення вказаної заборгованості перед позивачем, суд дійшов висновку про обґрунтованість та законність вимоги Товариства про стягнення з Управління вказаної суми, у зв'язку з чим даний позов у частині стягнення суми основного боргу підлягає задоволенню.

Крім того, позивач на підставі статті 625 ЦК України просив суд стягнути з відповідача 261 233,06 грн. інфляційних втрат та три проценти річних у розмірі 23 678,63 грн., нарахованих за період з листопада 2014 року по березень 2016 року.

За умовами частини 2 статті 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Суд здійснив арифметичний перерахунок сум трьох процентів річних та інфляційних втрат і встановив, що стягненню з Управління підлягають 261 233,06 грн. інфляційних втрат та 22 829,53 грн. трьох процентів річних. У той же час у задоволенні решти вимог позивача про стягнення з відповідача трьох процентів річних слід відмовити.

За частиною 1 статті 49 ГПК України витрати по сплаті судового збору у справах, що виникають при виконанні договорів, покладаються на сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 32-34, 43, 44, 49, 75, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Управління житловими будинками Управління справами Верховної Ради України (01021, місто Київ, вулиця Інститутська, 8, ідентифікаційний код 22869342) на користь публічного акціонерного товариства "Київенерго" (01001, місто Київ, площа Івана Франка, будинок 5, ідентифікаційний код 00131305) 517 594 (п'ятсот сімнадцять тисяч п'ятсот дев'яносто чотири) грн. 07 коп. основного боргу, 261 233 (двісті шістдесят одну тисячу двісті тридцять три) грн. 06 коп. інфляційних втрат, 22 829 (двадцять дві тисячі вісімсот двадцять дев'ять) грн. 53 коп. трьох процентів річних, а також 12 024 (дванадцять тисяч двадцять чотири) грн. 85 коп. судового збору.

Видати наказ після набрання рішенням законної сили.

У задоволенні решти позовних вимог відмовити.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 18 липня 2016 року

Суддя

Є.В. Павленко

Категорія справи №

5011-46/8219-2012

: Господарські справи (до 01.01.2019); Справи про банкрутство; Банкрутство.

Надіслано судом: **17.02.2021**. Зареєстровано: **17.02.2021**. Оприлюднено: **18.02.2021**.

Дата набрання законної сили: **17.02.2021**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

м. Київ

17.02.2021Справа № **5011-46/8219-2012** за заявою: Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" (ідентифікаційний код 32380022)

про: банкрутство

Суддя Яковенко А.В.

Представники учасників: не викликалися

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" звернулося до суду із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство, посилаючись на наявність у нього простроченої кредиторської заборгованості у розмірі 11 063 976,66 грн. та з підстав, встановлених у ч. 5 ст. 7 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Провадження у справі за вказаною заявою порушено ухвалою Господарського суду міста Києва № 5011-46/8219-2012 від 22.06.2012 р.

09.07.2012 р. у справі № 5011-46/8219-2012 винесено ухвалу підготовчого засідання з відповідними процесуальними наслідками.

10.12.2012 р. відбулося попереднє судове засідання та затверджено реєстр вимог кредиторів Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія".

25.12.2012р. від Товариства з обмеженою відповідальністю "Спецмонтажавтоматика" до суду надійшла заява про участь у процедурі санації боржника.

Ухвалою від 04.02.2013 р. відкрито процедуру санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія", керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Седлецького Олександра Валентиновича.

Ухвалою від 06.09.2013 р. було затверджено план санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" .

У лютому 2014 року до суду надійшло клопотання уповноваженої особи засновника (учасника) боржника Приватного акціонерного товариства "Трест Київміськбуд-1" від 10.01.2014 р. про усунення арбітражного керуючого Седлецького О.В. від виконання обов'язків керуючого санацією, для розгляду якого судом було призначено засідання на 17.03.2014 р.

06.02.2014 р. арбітражний керуючий Седлецький О.В. звернувся до суду з клопотанням про продовження строку процедури санації, розгляд якого було призначено також на 17.03.2014 р.

Ухвалами суду від 17.03.2014 р., 31.03.2014 р., 14.04.2014 р. та 28.04.2014 р. розгляд клопотання відкладався відповідно до ст. 77 Господарського процесуального кодексу України.

14.04.2014 р. судом ухвалено продовжити строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" та повноважень керуючого санацією - арбітражного керуючого Седлецького О.В.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 26.05.2014 відмовлено у задоволенні клопотання Приватного акціонерного товариства "Трест Київміськбуд - 1" про усунення арбітражного керуючого Седлецького О.В. від виконання обов'язків керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" у справі № 5011-46/8219-2012.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 26.05.2014 скасовано арешт, накладений відповідно до постанови відділу Державної виконавчої служби Оболонського районного управління юстиції у місті Києві ВП № 40278847 від 26.02.2014 р. на грошові кошти, які належать Товариству з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" (04205, м. Київ, вул. Тимошенка, 29-Б, ідентифікаційний код 32380022) та містяться на рахунку № НОМЕР_1 в ПАТ "КБ "Хрещатик", МФО 300670; зобов'язано відділ Державної виконавчої служби Оболонського районного управління юстиції у місті Києві вчинити дії щодо повернення на рахунки Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" грошові кошти в розмірі 15 699,71 грн. на рахунок № НОМЕР_1 в ПАТ "КБ "Хрещатик" МФО 300670 та 88 768,21 грн. на санаційний рахунок № НОМЕР_2 в АТ "ОТП Банк", МФО 300528.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 28.05.2014 повернено без розгляду заяву Товариства з обмеженою відповідальністю "Оргтехніка" № 22/0514 від 22.05.2014 р. про винесення ухвали про звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію з приєднаними до неї документами.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 24.09.2014 ухалу Господарського суду міста Києва від 26.05.2014 скасовано; прийнято нове рішення, яким задоволено клопотання ПрАТ "Трест Київміськбуд-1" від 10.02.2014; припинено повноваження керуючого санацією арбітражного керуючого Седлецького О.В.; призначено керуючим санацією арбітражного керуючого Юринця А.В.

Постановою Вищого господарського суду України від 18.12.2014 касаційну скаргу ТОВ "Спецмонтажавтоматика" залишено без задоволення; касаційну скаргу арбітражного

керуючого Седлецького О.В. залишено без задоволення; касаційну скаргу ПАТ "Київенерго" залишено без задоволення; постанову Київського апеляційного Господарського суду залишити без змін.

Розпорядженням керівника апарату Господарського суду міста Києва від 24.12.2014 № 04-23/1272, відповідно до п. 3.1.11 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, призначено повторний автоматичний розподіл справи у зв'язку з припиненням повноважень щодо здійснення правосуддя у судді Омельченко Л.В.

За результатами повторного автоматичного розподілу справ справу № 5011-46/8219-2012 передано на розгляд судді Івченко А.М.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 29.12.2014 прийнято справу № 5011-46/8219-2012 до свого провадження; розгляд справи призначено на 18.02.15; зобов'язано учасників провадження у справі надати письмові пояснення з урахуванням постанови Київського апеляційного господарського суду від 24.09.2014 та постанови Вищого господарського суду України від 18.12.2014 у справі № 5011-46/8219-2012.

16.02.2015 від керуючого санацією надійшло клопотання про затвердження оплати послуг.

16.02.2015 від керуючого санацією надійшло клопотання про продовження строку процедури санації та повноважень керуючого санацією на шість місяців.

18.02.2015 від представника трудового колективу ОСОБА_1 надійшла скарга на дії арбітражного керуючого Юринця А.В.

Матеріали справи направлено до Київського апеляційного господарського суду.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 20.03.2015 задоволено заяву арбітражного керуючого Юринця А.В. про виправлення описки.

01.04.2015 матеріали справи повернуто до Господарського суду міста Києва.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 09.04.2015 розгляд справи призначено на 03.06.15; зобов'язано учасників провадження у справі надати письмові пояснення з урахуванням постанови Київського апеляційного господарського суду від 24.09.2014, постанови Вищого господарського суду України від 18.12.2014 у справі № 5011-46/8219-2012, ухвали Київського апеляційного господарського суду від 20.03.2015; зобов'язано керуючого санацією надати суду письмові пояснення щодо скарги на дії арбітражного керуючого Юринця А.В.

30.04.2015 матеріали справи направлено до Верховного суду України.

20.05.2015 від керуючого санацією надійшло клопотання про продовження строку процедури санації на шість місяців.

03.06.2015 від керуючого санацією надійшли пояснення.

Постановою Верховного суду України від 01.07.2015 у задоволенні заяви ТОВ "Спецмонтажавтоматика" відмовлено.

16.07.2015 матеріали справи повернуто до Господарського суду міста Києва.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 27.07.2015 розгляд справи призначено у судовому засіданні на 12.08.2015.

Розпорядженням керівника апарату Господарського суду міста Києва від 31.07.2015 № 04-23/1110, відповідно до п. 2.3.52 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, призначено повторний автоматичний розподіл справи у зв'язку з припиненням повноважень щодо здійснення правосуддя у судді. За результатами повторного автоматичного розподілу справ справу № 5011-46/8219-2012 передано на розгляд судді Яковенко А.В.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 31.08.2015 справу №5011-46/8219-2012 прийнято до свого провадження суддею Яковенко А.В. та призначено до розгляду на 26.10.2015.

Судове засідання 26.10.2015 не відбулось у зв'язку із перебуванням судді Яковенко А.В. на лікарняному.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 02.11.2015 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 23.11.2015.

18.11.2015 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про затвердження оплати послуг керуючого санацією та продовження строку процедури санації.

Ухвалами Господарського суду м. Києва від 23.11.2015 відмовлено ОСОБА_1 в задоволенні скарги на дії арбітражного керуючого Юринця А.В. Задовольнити клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича в частині продовження строку процедури санації на шість місяців. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на шість місяців у строк до 23.05.2016.. Задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича в частині встановлення оплати послуг. У відповідності до рішення комітету кредиторів, встановлено оплату послуг за кожен місяць здійснення повноважень керуючого санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця А.В. в розмірі 7 406,94грн. (середньомісячна заробітна плата керівника ТОВ "Експлуатаційна компанія" за останні дванадцять місяців його роботи перед порушенням провадження у справі про банкрутство ТОВ "Експлуатаційна компанія"), оплату якої здійснювати за рахунок коштів ТОВ "Експлуатаційна компанія", одержаних у результаті виробничої діяльності ТОВ "Експлуатаційна компанія".

22.12.2015 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про залучення протоколу зборів кредиторів ТОВ "Експлуатаційна компанія", за результатами якого зборами кредиторів схвалено зміни до плану санації боржника.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 18.01.2016 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 08.02.2016.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 08.02.2016 прийнято до уваги прийняте комітетом кредиторів ТОВ "Експлуатаційна компанія" рішення про внесення змін до плану санації, затвердженого ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.09.2013.

05.04.2016 до Господарського суду м. Києва надійшли клопотання керуючого про скасування арештів.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.04.2016 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 18.04.2016. Ухвалою Господарського суду м. Києва від 18.04.2016 задоволено клопотання керуючого санацією та скасовано арешти накладені на грошові кошти боржника.

16.06.2016 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації на шість місяців.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 11.07.2016 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 08.08.2016.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 08.08.2016 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича в частині продовження строку процедури санації на шість місяців. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на шість місяців у строк до 23.11.2016.

Судом встановлено, що строк процедури санації у справі спливає, тому суд ухвалою від 10.10.2016 призначив розгляд справи у судовому засіданні на 21.11.2016.

18.11.2016 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку санації ТОВ "Експлуатаційна компанія" на шість місяців.

21.11.2016 до Господарського суду м. Києва надійшов звіт керуючого санацією за період з 01.01.2016 по 18.11.2016.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 21.11.2016 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича про продовження строку процедури санації на шість місяців. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на шість місяців у строк до 21.05.2017. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Юринцю Арсену Володимировичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 на шість місяців у строк до 21.05.2017.

19.05.2017 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку санації на шість місяців.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 26.05.2017 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 07.06.2017; зобов'язано керуючого санацією подати суду звіт про проведену роботу у справі.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 07.06.2017 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича про продовження строку процедури санації на шість місяців. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на шість місяців у строк до **21.11.2017**. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю

"Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Юринцю Арсену Володимировичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 на шість місяців у строк до **21.11.2017**.

До Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про затвердження змін до плану санації.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 31.07.2017 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 21.08.17.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 21.08.2017 задоволено клопотання по затвердження змін до плану санації від 12.06.2017 № 12/06, відповідно до прийнятого зборами кредиторів ТОВ "Експлуатаційна компанія" від 09.06.2017 рішення (згідно протоколу засідання зборів кредиторів від 09.06.2017) про внесення змін до плану санації, затвердженого ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.09.2013.

До Господарського суду м. Києва надійшло клопотання ПАТ "Київенерго" про усунення керуючого санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця А.В. від виконання обов'язків у справі та призначення керуючим санацією боржника арбітражного керуючого Уманець Н.О.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 18.10.2017 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 22.11.2017.

22.11.2017 до Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку санації.

22.11.2017 до Господарського суду м. Києва надійшов звіт керуючого санацією з пояснення на клопотання ПАТ "Київенерго" про його усунення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 22.11.2017 відкладено розгляд справи у судовому засіданні на 11.12.2017.

23.11.2017 до Господарського суду м. Києва надійшла заява ПАТ "АК "Київводоканал" про зміну найменування.

06.12.2017 до Господарського суду м. Києва надійшла заява арбітражного керуючого Пономаренка А.О. про участь у справі.

06.12.2017 до Господарського суду м. Києва надійшла заява арбітражного керуючого Струця М.П. про участь у справі.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 11.12.2017 відкладено розгляд справи у судовому засіданні на 10.01.18; призначено до розгляду заяву ПАТ "АК "Київводоканал" про зміну найменування на 10.01.2018; зобов'язано учасників провадження у справі надати письмові пояснення по суті клопотання ПАТ "Київенерго" (з урахуванням поданих доповнень) про усунення арбітражного керуючого Юринця А.В. від обов'язків керуючого санацією у справі з урахуванням наданого суду звіту.

02.01.2018 від керуючого санацією надійшли пояснення.

Ухвалами Господарського суду м. Києва від 10.01.2018 задоволено клопотання Публічного акціонерного товариства "Київенерго" про усунення керуючого санацією частково.

Усунуто керуючого санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Юринця А.В. від виконання обов'язків у справі. Призначено керуючим санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" Струця Миколу Петровича (свідоцтво №1444 від 08.08.2013). Зобов'язано арбітражного керуючого Юринця А.В. передати керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" Струцю М.П. печатки і штампи, бухгалтерську та іншу документацію боржника, матеріальні та інші цінності боржника.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 07.06.2018 апеляційну скаргу арбітражного керуючого Юринця А.В. задоволено частково, апеляційну скаргу ПАТ "Київенерго" задоволено. Ухвалу Господарського суду м. Києва від 10.01.2018 у справі №5011-46/8219-2012 скасовано в частині призначення керуючим санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. та зобов'язання вчинити певні дії. Прийнято у цій частині нове рішення- призначено керуючим санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Уманець Н.О.

Постановою Верховного Суду від 28.08.2018 касаційну скаргу арбітражного керуючого Юринця А.В. задоволено частково, постанову Київського апеляційного господарського суду від 07.06.2018 у справі №5011-46/8219-2012 скасовано, ухвалу Господарського суду м. Києва від 10.01.2018 залишено в силі.

За час перебування матеріалів справи у апеляційній та касаційній інстанціях, до Господарського суду м. Києва надійшли наступні документи:

- клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації;
- клопотання керуючого санацією про встановлення оплати послуг;
- звіт керуючого санацією.

Ухвалами Господарського суду м. Києва від 08.11.2018 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 19.11.18.

В судовому засіданні 19.11.2018 судом розглянуто клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації.

Ухвалами Господарського суду м. Києва від 08.11.2018 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 19.11.18.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 19.11.2018 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця Миколи Петровича про продовження строку процедури санації. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на шість місяців у строк до 19.05.2019. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 19.05.2019. Встановлено оплату послуг за кожен місяць здійснення повноважень керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" у розмірі 7406,94 грн. Оплату здійснювати за рахунок коштів одержаних в результаті здійснення господарської діяльності.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 16.01.2019 спільну заяву Публічного акціонерного товариства "Київенерго" та Приватного акціонерного товариства "ДТЕК Київські електромережі" про заміну кредитора у справі задоволено. Замінено кредитора Публічне акціонерне товариство "Київенерго" у справі №5011-46/8219-2012 його правонаступником - Приватним акціонерним товариством "ДТЕК Київські електромережі" (04080, м. Київ, вул. Новокостянтинівська, будинок 20; ідентифікаційний код 41946011) в частині кредиторських вимог на суму 514 484,90 грн.

До Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.05.2019 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 20.05.2019.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 20.05.2019 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця Миколи Петровича про продовження строку процедури санації. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на три місяці у строк до 19.08.2019. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 19.08.2019.

До Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 27.08.2019 розгляд справи у судовому засіданні призначено на 04.09.2019.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 04.09.2019 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. про продовження строку процедури санації. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на три місяці у строк до 19.11.2019. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 19.11.2019.

До Господарського суду м. Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санації.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 03.12.2019 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 11.12.2019.

11.12.2019 до суду надійшла заява арбітражного керуючого Струця М.П. про участь у справі про банкрутство.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 11.12.2019 задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. про продовження строку процедури санації. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" на три місяці у строк до 19.02.2020. Продовжено керуючому

санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 19.02.2020.

19.02.2020 до Господарського суду міста Києва надійшло клопотання керуючого санацією про продовження строку процедури санацією.

19.02.2020 до Господарського суду міста Києва надійшло клопотання керуючого санацією про затвердження розміру винагороди керуючого санацією.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 27.05.2020 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 10.06.2020.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 10.06.2020 відкладено розгляд справи у судовому засіданні на 13.07.2020.

10.06.2020 до суду надійшла заява керуючого санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

10.06.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява арбітражного керуючого Струця М.П. про участь у справі про банкрутство.

10.06.2020 до суду надійшла заява керуючого санацією ТОВ "Експлуатаційна компанія" про залишення без розгляду його заяви про продовження процедури санації на 6 місяців.

10.06.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява керуючого санацією арбітражного керуючого Струця М.П. про розгляд справи за його відсутності.

11.06.2020 до суду надійшла заява керуючого санацією про долучення до матеріалів справи копії звіту арбітражного керуючого Струця М.П. за період з 10.01.2018 по 04.05.2020 із доказами відправлення його комітету кредиторів.

19.06.2020 до Господарського суду надійшла заява арбітражного керуючого Потупало Н.І. про участь у справі про банкрутство.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 13.07.2020 задоволено клопотання керуючого санацією про затвердження розміру його винагороди, встановлено з 21.10.2019 оплату послуг за кожен місяць здійснення повноважень керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" Струця Миколи Петровича у розмірі чотирьох розмірів мінімальної заробітної плати за кожний місяць виконання арбітражним керуючим повноважень, яку здійснювати за рахунок коштів боржника, одержаних у результаті здійснення господарської діяльності, задоволено частково клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. про продовження строку процедури санації, продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" до 14.09.2020, продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 14.09.2020, відкладено розгляд заяви керуючого санацією про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури у судовому засіданні на 14.09.2020, зобов'язано збори кредиторів Товариства з обмеженою відповідальністю

"Експлуатаційна компанія" надати суду пояснення стосовно заяви керуючого санацією арбітражного керуючого Струця М.П. про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

20.08.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява керуючого санацією Струця М.П. про зобов'язання вчинити дії.

26.08.2020 до суду надійшов звіт керуючого санацією Струця М.П. за період з 10.01.2018 по 21.08.2020.

09.09.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява ПрАТ "Дтек Київські електромережі" на виконання вимог ухвали суду від 13.07.2020.

10.09.2020 до суду надійшла заява арбітражного керуючого Штогрин С.В. про участь у справі про банкрутство.

11.09.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява ТОВ "Спецмонтажавтоматика" про відвід судді Яковенко А.В.

14.09.2020 до суду надійшла заява керуючого санацією Струця М.П. про продовження процедури санації боржника на 3 місяці.

14.09.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява керуючого санацією арбітражного керуючого Струця М.П. про припинення його повноважень.

14.09.2020 до суду надійшов звіт керуючого санацією про виконану роботу за період з 10.01.2018 по 11.09.2020.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 14.09.2020 У задоволенні заяви у Товариства з обмеженою відповідальністю "Спецмонтажавтоматика" про відвід судді Яковенко А.В. від розгляду справи № 5011-46/8219-2012 відмовлено. Відкладено розгляд справи, заяви керуючого санацією про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, заяви керуючого санацією про припинення його повноважень у судовому засіданні на **12.10.2020**.

Судове засідання, призначене на 12.10.2020, не відбулось у зв'язку з перебуванням судді Яковенко А.В. на лікарняному.

Після виходу судді Яковенко А.В. з лікарняного, суд ухвалою від 16.10.2020 призначено розгляд справи у судовому засіданні на 26.10.2020.

Судове засідання призначене на 26.10.2020 не відбулось у зв'язку з перебуванням судді Яковенко А.В. у відпустці.

Після виходу судді Яковенко А.В. з відпустки, суд ухвалою від 28.10.2020 призначив розгляд справи у судовому засіданні на 04.11.2020.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 04.11.2020 відкладено розгляд справи, заяви керуючого санацією про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, заяви керуючого санацією про припинення його повноважень у судовому засіданні на 16.11.2020.

12.11.2020 до суду надійшло клопотання керуючого санацією про затвердження звіту про нарахування та виплату грошової винагороди арбітражному керуючому Струцю М.П. за період виконання повноважень керуючого санацією ТОВ «Експлуатаційна компанія».

16.11.2020 до Господарського суду м. Києва надійшла заява керуючого санацією Струця М.П. про відмову від його заяви про припинення повноважень.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 16.11.2020 прийнято відмову керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія» арбітражного керуючого Струця М.П. від заяви про припинення його повноважень № 02-01-5011-46/8219-2012-10-09-20-2 від 10.09.2020. Затверджено звіт керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія» Струця П.М. про нарахування та виплату грошової винагороди арбітражного керуючого за виконання повноважень у справі за період з 10.01.2018 по 31.10.2020 у розмірі 370 114,84 грн., з яких розмір невиплаченої винагороди становить 213 504,55 грн. Задоволено клопотання керуючого санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражного керуючого Струця М.П. про продовження строку процедури санації. Продовжено строк процедури санації Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" до 14.12.2020. Продовжено керуючому санацією Товариства з обмеженою відповідальністю "Експлуатаційна компанія" арбітражному керуючому Струцю Миколі Петровичу повноваження у справі №5011-46/8219-2012 у строк до 14.12.2020.

До Господарського суду міста Києва надійшла заява керуючого санацією про продовження строку процедури санації.

З огляду на викладене, суд вважає за доцільне призначити розгляд справи у судовому засіданні.

Керуючись ч. 4 Прикінцевих та перехідних положень Кодексу України з процедур банкрутства, ст.ст. 232,234 Господарського процесуального кодексу України, суд-

УХВАЛИВ:

1. Призначити розгляд справи у судовому засіданні на **24.03.21 о 10:50** год. Засідання відбудеться у приміщенні Господарського суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44- Б, зал № 3 .

2. Копію ухвали направити усім сторонам, учасникам провадження у справі.

Ухвала набирає законної сили в порядку статті 235 Господарського процесуального кодексу України та оскарженню не підлягає.

Суддя

А.В. Яковенко

Категорія справи №

41/70

: не визначено.

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **10.12.2009**. Оприлюднено: **11.12.2009**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030,

м.Київ,

вул.Б.Хмельницького,44-Б

тел.230-31-34

УХВАЛА

Справа

№

41/7027.02.09

За позовом Акціонерної енергопостачальної компанії «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» До Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія»

Простягнення 546172, 33 грн.

Суддя Спичак О.М.

Представники сторін:

від позивача: Радзивіло Т.О. – дов. № Д07/2008/11/12-17 від 12.11.2008 року;

від відповідача : не з'явився;

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Акціонерна енергопостачальна компанія «Київенерго» в особі Структурного відокремленого підрозділу «Енергозбут Київенерго» звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю «Експлуатаційна компанія» про стягнення 546172, 33 грн.

В судовому засіданні 27.02.2009 року, представник позивача надав усні пояснення по суті спору та додаткові документи по справі.

Ухвалою від 05.02.2009 року було порушено провадження по справі та призначено її розгляд на 27.02.2009 року.

Представник відповідача в судовому засіданні 27.02.2009 року не з'явився, вимоги ухвали про порушення провадження у справі не виконав, про причини неявки суд не повідомив, про дату та час проведення судового засідання був повідомлений належним чином.

В судовому засіданні 27.02.2009 року судом встановлено, що постановою Окружного адміністративного суду міста Києва № 8/131 від 24.01.2008 року визнано протиправними та скасовано розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 30.05.2007 р. N 640, від 30.05.2007 р. N 641, від 30.05.2007 р. N 642, від 30.05.2007 р. N 643.

Зазначена постанова залишена без змін Ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 09.01.2009 року по справі № 22-а 14381/08.

Статтею 7 Закону України “Про житлово-комунальні послуги” визначено повноваження органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунальних послуг, в тому числі віднесено до їх повноваження встановлення цін (тарифів) на житлово-комунальні послуги відповідно до закону, а в статті 31 цього Закону передбачено порядок формування цін, тарифів на житлово-комунальні послуги.

Таким чином, судом встановлено, що розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), якими встановлені тарифи на підставі яких позивачем визначається вартість наданих відповідачу послуг, в судовому порядку визнані протиправними та скасовані.

Проте постанова Окружного адміністративного суду від 24.01.2008 року та ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 09.01.2009 року оскаржені до Вищого адміністративного суду України.

Ухвалою від 29.01.2009 року Вищий адміністративний суд України відкрив касаційне провадження по даній справі та зупинив виконання оскаржуваних постанови та ухвали.

За таких обставин, враховуючи те, що справа № 41/70 та справа № 8/131 є пов’язаними і розгляд даної справи є неможливим до вирішення справи № 8/131, суд вважає за доцільне зупинити провадження у справі № 41/70 на підставі частини 1 статті 79 Господарського процесуального кодексу України.

Керуючись ст. ст. 69, 79, 86 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

У Х В А Л И В :

1. Зупинити провадження у справі № 41/70 до вирішення іншої пов’язаної з нею справи № 8/131.
2. Зобов’язати сторін повідомити суд про усунення обставин, що зумовили зупинення провадження по даній справі.

Суддя О.М. Спичак

Категорія справи №

5011-46/19084-2012

: не визначено.

Надіслано судом: **04.06.2019**. Зареєстровано: **04.06.2019**. Оприлюднено: **05.06.2019**.

Дата набрання законної сили: **30.05.2019**

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

м. Київ

30.05.2019 **справа № 5011-46/19084-2012**

За заявою публічного акціонерного товариства "Київенерго"

до приватного акціонерного товариства "Жилкомунсервіс"

(ідентифікаційний код 24725452)

про банкрутство

Суддя Пасько М.В.

Представники:

від заявника Захаренко Л.І. - предст. за дов.,

від боржника не з'явилися.

В судовому засіданні приймали участь: Захаренко Л.І. - предст. за дов. ПрАТ "ДТЕК Київські електромережі", Печерський Т.О. - предст. за дов. ПрАТ "АК "Київводоканал", Злотківська І.Г. - предст. за дов. керуючого санацією боржника, Сидоренко М.В. - предст. за дов. АТ "Київгаз".

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Заявник звернувся до суду з заявою про порушення справи про банкрутство боржника, оскільки останній неспроможний сплатити борг.

Ухвалою господарського суду міста Києва від **28.12.12** порушено провадження у справі.

Ухвалою попереднього засідання господарського суду міста Києва від 17.06.13 затверджено реєстр вимог кредиторів.

Ухвалою господарського суду міста Києва від **30.08.13** введено процедуру санації у справі № 5011-46/19084-2012 та призначено керуючим санацією арбітражного керуючого **Седлецького О.В.**

Ухвалою господарського суду міста Києва від 29.01.14 затверджено план санації боржника.

У зв'язку із закінченням строку повноважень судді господарського суду міста Києва Івченко А.М. справа передана на повторний автоматичний розподіл, в результаті якого, справа передана судді господарського суду міста Києва Паську М.В.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 09.06.16, зокрема, продовжено строк процедури санації у справі № 5011-46/19084-2012 та повноваження керуючого санацією боржника на шість місяців, тобто до **09.12.16**.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 31.01.17 задоволено клопотання керуючого санацією боржника про скасування арештів з рахунків боржника, продовжено строк процедури санації у справі № 5011-46/19084-2012 та повноваження керуючого санацією приватного акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" арбітражного керуючого Седлецького О.В. на шість місяців, тобто до **31.07.17**.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 09.11.17 задоволено клопотання керуючого санацією боржника про скасування арештів з рахунків боржника.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 06.02.18 продовжено строк процедури санації у справі № 5011-46/19084-2012 та повноваження керуючого санацією боржника на три місяці, тобто до **06.05.18**.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 05.02.19 задоволено заяву публічного акціонерного товариства "Київенерго" про заміну кредитора у справі та відкладено розгляд справи на 07.03.19.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 07.03.19 скасовано арешти з рахунків боржника.

Враховуючи, що станом на 01.04.19 закінчився строк процедури санації боржника у справі № 5011-46/19084-2012, розгляд справи призначено на 30.05.19.

30.05.19 від керуючого санацією боржника надійшло клопотання про продовження строку процедури санації на три місяці.

У судовому засіданні, розглянувши клопотання керуючого санацією боржника про продовження строку процедури санації у справі та його повноважень на три місяці, суд встановив наступне.

Відповідно до ч. 1 ст. 17 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", санація вводиться на шість місяців. За клопотанням комітету кредиторів чи керуючого санацією або інвесторів цей строк може бути продовжено ще до шести місяців або скорочено.

Відповідно до ч. 8 ст. 16 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", до компетенції комітету кредиторів належить, зокрема,

прийняття рішення про внесення пропозицій господарському суду щодо продовження або скорочення процедур розпорядження майном боржника чи санації боржника.

Враховуючи, що подане клопотання обґрунтоване об'єктивними причинами, суд визнав за необхідне його задовольнити.

Керуючись ст. ст. 16, 17 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ст. 233, 234 Господарського процесуального кодексу України, суд -

УХВАЛИВ:

1. Задовольнити клопотання керуючого санацією боржника.

2. Продовжити строк процедури санації у справі № 5011-46/19084-2012 та повноваження керуючого санацією приватного акціонерного товариства "Жилкомунсервіс" (ідентифікаційний код 24725452) арбітражного керуючого Седлецького О.В. (свідectво про на право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 764 від 03.07.13) на три місяці, тобто до **30.08.19**.

3. Ухвала набрала чинності негайно після її оголошення та підлягає оскарженню в установленому законом порядку.

Суддя
о М.В.

Паськ

Повний текст ухвали складено 03.06.19

Інформацію у справі можна отримати за веб-адресою: <http://court.gov.ua/fair/>.